

NE naš čas

REFERENDUM V MOZIRSKI OBČINI — V občini Mozirje so razpisali referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka, ki ga bodo porabili za sofinanciranje programa izgradnje osnovnih šol in prostorov za otroško varstvo. Samoprispevek bodo, če bo referendum 15. aprila letos uspel, plačevali pet let. Polovico potrebnega denarja bodo prispevali občani, nekaj delovne organizacije, preostanek pa TIS, sklad otroškega varstva in občinski proračun. V vseh krajih mozirske občine se temeljito pripravljajo na referendum. Otroci na Ljubnem ob Savinji so vse izločke uredili v referendumskem vzdušju (od tam je tudi naša fotografija). Svoje starše javno pozivajo naj na referendumu obkrožijo »ZA«.

6. april 1973 • Leto IX., št. 7 (178) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

NAŠI ZVESTI BRALCI-RUDARJI

Osem let je naše občinsko glasilo prihajalo med vas. Vsak drugi petek ste ga domov grede dobili na »kapiji«. Kot vemo, ste ga mnogi z veseljem prebirali. Vi in mi smo v teh osmih letih postali dobri prijatelji.

Danes pa vam na »kapijo« pošljamo zadnjo številko. Tako ste sklenili, ko ste pred nedavnim obkroževali vprašanje na anketnem lističu, ki so vam ga poslali z vaše uprave. Čeprav ste se tako odločili, smo v uredništvu trdno uverjeni, da za vas, naši zvesti bralci — rudarji, današnja številka vendarle ne bo zadnja. Ne moremo verjeti, da bi vsem ali pa večini izmed vas pisana beseda v domačem časniku malo pomenila in bi jo za vedno zavrnili. Če se človek z leti nečesa navadi, potem ne more zlahka tega ovreči. Zato pričakujemo, da boste naš teden z nova naročili, mi pa vam ga bomo poslali po pošti na domov.

NAŠ CAS je od marca dalje teden. Namesto

25 številke na leto jih bo zdaj izšlo petdeset. Enkrat več. Zato smo časnik tudi podražili. Pri tem smo razmišljali kako bi ga za naše zveste bralce, med njimi ste bili tudi člani rudniškega kolektiva, vendarle prodajali nekoliko ceneje. Računica v vaš in naš prid je naslednja: naročnikom, katerim bomo NAŠ CAS pripeljali v podjetja in ga bodo dobili pri vratarjih, bomo list prodajali po 80 para, vsem drugim pa po 1 dinar zaradi poštne in stroškov odpreme. In še ena ugodnost bi bila, če bi ga dobili, ko se vračate z dela. Naročniki bi dejansko plačevali v obrokih, ker bi jo vam odtegovali vsak mesec pri plači.

Vašemu vodstvu smo tudi predlagali, da bi dosedanji letni prispevek rudnika našemu uredništvu za najeto časopisno stran v znesku 36 tisoč dinarjev namenili kot del naročnine in bi tako zaposleni v rudniku plačevali še manj kot 80 par za posamezno

številko NAŠEGA CASA. Ta rudniški prispevek ne bi bil več namenjen nam, temveč bi vaš denar uporabili za delež pri vaši naročnini.

Zdaj je zaenkrat tako, kot je. Časnika vam na žalost ne moremo nuditi zastoj. V uredništvu pa se dobro zavedamo naših skupnih nalog v velenjski občini in poslanstva ljudi, ki delamo pri javnih občinah. Ne moremo si namreč zamisliti, da bi bili vi, delavci več kot 3 tisoč-članskega kolektiva, slabo seznanjeni s skupnimi akcijami v Šaleški dolini. Ker menimo, da ima naš teden pri tem določeno vlogo, bomo v rudniškem kolektivu zbirali naročnike. Naročite pa se lahko tudi v upravi tednika, ki je v Velenju, v zgornjem nadstropju delavske univerze, ali pa po pošti.

Zelimo, da velenjski rudarji z nova zvesto prebirate naše pisanje!

Ljuben Naraks,
glavni in odgovorni urednik

Slovenski premogarji nezadovoljni

ZVEZNI IZVRŠNI SVET JE NA SEJI 21. MARCA SPREJEL ODLOK O DOLOČITVI MAKSIMALNIH CEN ZA PREMOG.

V njem je določeno, da lahko premogovniki povečajo sedanje prodajne cene za premog, in sicer: za prodajo termoelektrarnam lahko znaša najvišja prodajna cena za lignit do 28,83 di-

narjev za milijon kilokalorij. Prodajne cene za druge odjemalce pa lahko povečajo največ za 20 odstotkov ob sedanjih prodajnih pogojih. Slovenski premogovniki so takšen odlok

zveznega izvršnega sveta sprejeli z velikim nezadovoljstvom, saj poudarjajo, da izvršni svet ni upošteval različnih delovnih pogojev.

(Nadaljevanje na 8. strani)

ZAPIS S SEJE MEDOBYNSKEGA SVETA ZKS

Dosegli spodobne rezultate

Medobčinski svet ZKS Celje je na zadnji seji politično ocenil gospodarske tokove v preteklem letu, potrdili pa so tudi delovne programe gospodarske, kadrovske in komisijske za organiziranost zveze komunistov pri medobčinskem svetu zveze komunistov. Ob koncu so sprejeli tudi predlog o ustanovitvi dislociranega oddelka enoletne srednje politične šole v Celju.

Ena izmed splošnih ugotovitev je bila, da so gospodarski ukrepi, ki so bili sprejeti v naši državi lani, na celjskem območju rodili sadove oziroma da je položaj tako na celjskem kot v Sloveniji zadovoljiv. Vendar pa bo treba še dosledneje spoštovati gospodarske predpise.

Pregled nekaterih podatkov daje naslednjo sliko gospodarjenja: Predvsem je treba omeniti, da se je likvidnost v celjski regiji bistveno izboljšala z letom poprej. Lani je imelo na primer v tem času kar 30 podjetij blokirane žiro račune v skupni vrednosti 150 milijonov dinarjev, danes

jih ima le še 8 delovnih organizacij. Pa tudi znesek je precej manjši — 2 milijona dinarjev.

Delovnim organizacijam je lani primanjkovalo za trajna obratna sredstva 14.250 tisoč dinarjev. Od tega odpade samo na Celje 8.240 tisoč dinarjev, na Velenje pa 4.400 tisoč (Oljka 1.950.000, RLV 1.110.000. Tovarna usnja Šoštanj 780.000, Vino Šmartno ob Paki 540.000). Terjatve stare nad 90 dni so znašale 545 milijonov dinarjev, zaradi česar so morale delovne organizacije odpisati skoraj 70 milijonov dinarjev. Zaradi tega odpisa so nekatere organizacije prišle v izgubo.

Na seji so spregovorili tudi o delavski kontroli in pri tem poudarili, da v delovnih organizacijah obstoja interna delavska kontrola. Danes pa se zahteva, da mora biti samoupravna delavska kontrola in ne interna. Kot primer so navedli kolektiv Etol, kjer so v tej smeri že naredili pomembne korake. Menili so, da mora zveza komunistov temu problemu posvetiti kar največjo pozornost. Velike skrbi pa mora biti deležen tudi delavčev standard, ki se ne sme zmanjšati. Zato si bo treba prizadevati, da bodo v podjetjih z večjo storilnostjo oziroma produktivnostjo dosegli večjo proizvodnjo.

Podatki tudi kažejo, da so bili doseženi rezultati na celjskem območju boljši kot v Sloveniji. Nekaj občin je precej nad povprečjem, precej pa je tudi takšnih, kjer so rezultati nižji od republiškega povprečja. Značilno je, da so najboljše rezultate dosegle tiste občine oziroma podjetja, kjer so se usmerili na specifično proizvodnjo.

Od 5. aprila dalje posluje v

ATLAS

JUGOSLOVANSKA POTOVALNA AGENCIJA

veleblagovnici

nama

Velenje

ATLAS-NAMA

s svojim širokim programom nudi prijetne izlete in potovanja po Jugoslaviji in v tujino, zlasti pa priporoča svoje cenene aranžmaje za letni dopust.

tudi nova poslovalnica potovalne agencije ATLAS

Zahtevajte informacije in prospekte, ATLAS vam je na voljo tudi v Velenju v veleblagovnici NAMA

Zadnje dni po svetu...

• **ARETIRALI NAJMANJ 25 USTASEV** — Avstralska policija je v nedeljo izvedla racijo med »hrvaškimi ekstremisti« in jih najmanj 25 zaprla. Predstavnik policije je povedal, da bodo aretirane zaslišali v okviru široke državne preiskave o dejavnosti ustaških teroristov v Avstraliji.

• **ZAPOR ZA IZKORIŠČEVALCE NEZAKONITO ZAPOSLJENIH DELAVCEV** — V Zvezni republiki Nemčiji so napovedali ostre ukrepe — tudi zapor — za delodajalce, ki bodo brez dovoljenja zaposlovali tuje delavce. Zaporu bodo zapadli tudi tisti, ki bodo dali delo »ilegalnim« gostujočim delavcem in jih potem izsiljevali, da jih bodo prijavili policiji, če ne bi hoteli delati za izkoriščevalske mezde.

• **SNELI AMERIŠKO ZASTAVO** — 29. marec bo v zgodovini zapisan kot pomemben dogodek, ko so Američani s poslopja ameriškega voj. poveljstva v Saigonu sneli zastavo ZDA. »Vzhodni Pentagon«, kot so imenovali hišo, iz katere so prihajali ukazi o neposrednih vojaških akcijah in operacijah na vietnamskih

tleh, je nehal obstojati. Zadnji uradni kontingent je odpotoval v domovino. Medtem pa je Hanoi znova ostro obsodil ameriško-salgonske kršitve premirja in pozval vietnamski narod, naj bo pripravljen na boj proti sabotiranju miru. Poročilo dodaja, da kljub temu, da so morali Američani umakniti svoje čete iz Vietnama, ne želijo popolnoma končati svoje vojaške angažiranosti v deželi. To omogoča saigonski administraciji — pravi sporočilo — da sistematično krši premirje.

• **ŽENSKA ENAKOPRAVNOST TUDI NA BORZAH** — v Britaniji vse do prejšnjega ponedeljka v vseh 300 letih, od kar na otoku obstajajo borze, ženske niso imele pristopa k borznim poslom. Te dni pa je bilo med množico moških opaziti tudi tu in tam kakšno žensko.

• **HUDE POPLAVE V TUNIZIJI** — V najhujši povodnji v zgodovini Tunizije, je utonilo 86 ljudi, 53.000 ljudi je brez strehe nad glavo, šest tisoč hiš je uničenih, velika škoda pa je povzročena tudi na kulturnih spomenikih, na cestnem omrežju in mostovih.

...in domovini

• **KONČANA BIJEDICEVA TURNEJA** — Predsednik zveznega izvršnega sveta Bjeđić se je po skoraj enomesečnem obisku v nekaterih azijskih državah ter v Avstraliji in Novi Zelandiji vrnil v domovino. S predstavniki teh držav se je jugoslovanska delegacija pogovarjala o vrsti vprašanj dvostranskega sodelovanja in mednarodnih odnosih. V pretežni meri so pogovori zajeli tudi politiko in sedanjo vlogo neuvrščenih držav ter priprave za bližnjo 4. konferenco neuvrščenih držav v Alžiru.

• **NAŠA DELEGACIJA V KAIRU** — Delegacija Zveze komunistov Jugoslavije, ki jo sestavljajo Stane Dolanc, France Popit in Boško Siljegović je odpotovala na večdnevni obisk v Egipt, na povabilo centralnega komiteja arabske socialistične unije. Obisk sodi v okvir že tradicionalnega sodelovanja med političnimi organizacijami obeh držav. Poleg Egipta bo delegacija obiskala še nekatere druge prijateljske arabske države.

• **POSVETOVANJE O RAZVOJU KULTURNIH SKUPNOSTI** — Komisija za idejna vprašanja pri CK ZKS in ustrezná komisija pri predsedstvu ZKJ sta organizirali prvo zvezno posvetovanje o razvoju kulturnih skupnosti ter nalogah zveze komunistov pri tem in v kulturi sploh. Opozorili so na primarne naloge, ki čakajo komuniste na področju kulture.

• **KOMU ZNIZANE POKOJNINE** — Republiški izvršni svet je sprejel predlog družbenega dogovora o načinu zmanjševanja pokojnine upokojencem, ki ponovno stopijo v delovno razmerje, začnejo opravljati samostojno dejavnost in delo na podlagi pogodbe o delu. Upokojencu, ki je uveljavil starostno pokojnino s pokojninsko dobo 40 let oziroma 35 let (ženske), pa je ponovno stopil v delovno razmerje, naj bi pokojnino izplačevali nezmanjšano, če pokojnina in dodatni dohodek skupaj ne presegata dvojnega zneska povprečnega OD vseh zaposlenih v Sloveniji v letu 1972. Če pa presega to mejo se izplačuje le del pokojnine. Vendar pokojnina ne sme biti zmanjšana za več kot 50 odstotkov.

• **VLOGA REPUBLIK** — Predsedstvo slovenske skupščine je obravnavalo delo predsedstva SFRJ. Ugotovilo je, da se je z ustanovitvijo predsedstva SFRJ utrdil ustavni položaj federacije in z ustavnimi amandmaji določena vloga republik in avtonomnih pokrajin zlasti glede njihove neposredne odgovornosti za opravljanje funkcij federacije.

• **KOROŠKI SLOVENC V LJUBLJANI** — Delegacija koroških Slovencev, zveza slovenskih organizacij na Koroškem in narodnega sveta koroških Slovencev, se je s predsednikom republiške konference SZDL pogovarjala o zaščiti slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem. Pri tem so poudarili, da bosta Slovenija in Jugoslavija tako kot doslej tudi v bodoče vsestransko podpirali prizadevanje koroških Slovencev za uveljavitev pravic in njihovih interesov.

Paka kmalu čista

Naša dolina ima samo eno večjo reko in še ta je onesnažena. Izmed vseh naravnih lepote, ki so v Saleški dolini, je reka Paka najbolj prizadeta. Voda je umazana, gosta najrazličnejših odpadkov, ob njenih bregovih pa je polno, skorajda ogabnih stvari.

Ni čudno, da ljudje, ki živijo ob Paki nižje od Velenja, stalno negodujejo. Nejevoljni so tudi ribiči, saj lovljenje v nečistem okolju ne daje nikakršnega športnega užitka. Pa tudi ribjii zarod je stalno izpostavljen uničevanju.

Kot kaže, bo reka Paka kmalu postala bistra, takšna kot je bila pred desetletji, ko se v njeno strugo še niso izlivala vode iz kopalnic in stranišč. Komunalno obrtni center je namreč naročil projekte pri

republicanskem zavodu za vodno gospodarstvo za kolektor in čistilno napravo, pred letošnjo zimo pa so že začeli polagati cevi glavnega kolektorja. Po njem bodo odtekale odpadne vode iz nove soseske Salek-Bevče in Velenja ter industrije. V Pesjem bodo odpadne vode očistili in čisto rečno vodo spustili v Pako. Tako bo približno 80 odstotkov vseh odpadkov iz Saleške doline prečiščenih že pred šoštanj-

ske elektrarno, ta pa bo čisto vodo iz Pake koristila za svoje tehnološke potrebe.

Iz sosesk Salek-Bevče so v Pako že speljali cevi glavnega kolektorja, nekoliko tanjše pa vzporedno z reko do Kidričeve ceste in jih priključili na obstoječi kolektor skozi center Velenja. Ta del kolektorja je sedaj odpadne vode iz Velenja izlival pri Paškem mostu (pri Celjski cesti, na levem bregu Pake). Tudi odplake iz desnega brega Velenja so speljane v kolektor. Zdaj pa je komunalno obrtni center položil nove cevi po desni strani reke proti Pesjem, v nje pa se

bodo izlivala tudi vode iz industrijskega področja. Pred Pesjem kolektor prečka železniško progo, odplake pa bodo tekale v čistilno napravo, ki jo bodo namestili stran od naselja, na desnem bregu Pake.

Direktor komunalno obrtnega centra Ivan Štajner je povedal, da so kolektor lahko začeli graditi, ker je občinska skupščina odobrila večjo pristojbino za vodarino. Zato so lahko zbrali denar, nekaj kredita pa je najelo še njihovo podjetje.

Kolektor skozi Saleško dolino bodo gradili v dveh etapah, najprej letos do Pesja, do leta 1975 pa bodo uredili še kolektor skozi Šoštanj. Tudi tu bodo na podoben način, kot v gornjem delu Pake, uredili nekeje v Penku čistilno napravo. Tako bo potem reka Paka pritekla pri Letušu po dolgih letih spet čista v Savinjo.

Ni samo oddih ob morju

Se dober mesec ali največ dva in naše ceste bodo spet polne dopustnikov, ki bodo z avtomobili, avtobusi ali kako drugače drveli proti morju. Veliko jih bo seveda tudi takšnih, ki bodo svoje železne konjičke usmerili na planine, nekaj pa jih bo ostalo kar doma. Pa tudi ti si bodo privoščili, če drugega ne, vsaj kratek sprehod do bližnje izletniške točke.

In kaj bomo delali na dopustu, na morju? Kopali se bomo, sončili, pa spet kopali, sončili — v nedogled, do konca oddiha. Vendar ali je to za naš oddih, za naše telo dovolj? Ste morda že kdaj razmišljali še o drugih oblikah rekreacije. Za tiste, ki tega niste, je to storil referent za rekreacijo na rudniku, Martin Štajner.

• **Kako naj bi po vašem mnenju izgledal letni oddih?**

— To ne bi smelo biti le golo bivanje ob morju ali kje drugje, ampak moramo ljudem nuditi še kaj več — zabavo, šport... Skratka, razvedriti jih. Če pa hočemo vse to doseči, moramo najprej premisliti, kdaj, kje in kako letovati. Zato je treba letovanje dobro organizirati in si prizadevati, da bodo čim bolj upošteevane želje posameznikov. Zato je priporočljivo, da se v kolektivno izvede anketa o letovanju, da spoznamo želje in predloge večine. Pri organiziranju letovanja pa bi morala sodelovati tudi zdravstvena služba. Saj vemo, da je treba ljudi razporejati za dopust tudi po njihovih zdravstvenih sposobnostih. Nekomu namreč bolj prija morje, drugemu planinski zrak itd.

• **Bi morda našli nekaj oblik rekreativne dejavnosti?**

— Ta je lahko zelo široka in raznolika. Lahko gre za dejavnost na polju telesne kulture, za kulturno-prosvetno ali pa za družbeno zabavno dejavnost. Vse te oblike rekreacije pa bi se morale med seboj prepletati v nekem logičnem zaporedju. Seveda pri tem ne mislim, da bi ljudi preveč »mučili«, jih silili v to. Ne. Toda kakšna urica takšne zabave ne bi bila odveč. Če pa hočemo na dopustu pristopiti kakršnikoli dejavnosti, potem moramo nujno imeti na voljo objekte, rekvizite in kadre. Glede rekvizitov sem mnenja, da bi vsak dom na morju ali kje drugje moral imeti servis za izposojanje rekvizitov.

Martin Štajner

• **In kdo naj bi potem po vašem mnenju igral najvažnejšo vlogo?**

— Vsekakor tisti, ki letovanje pripravijo. Če ima podjetje referenta, potem mora biti glavni pobudnik. Njegova navzočnost je potrebna v vsakem večjem organiziranem domu. Samo z načrtnim in organiziranim delom namreč lahko zadovoljimo letoviščarje. Moto vsega pa mora biti: ne zamoriti ljudi, ampak delati v skladu z njihovimi željami. Za vsakega se najde nekaj, kjer bo želel sodelovati, pa tudi če samo nekajkrat.

• **Bi morda zdaj spregovorili še nekaj o rekreaciji na izletih?**

— Težko je govoriti o rekreativni dejavnosti na izletih, saj je ta iz leta v leto različna. Vsak izlet ima neke svoje značilnosti, zato tudi načrte pripravljamo neposredno pred izletom. Teda, ko vemo, kam gremo, koliko časa imamo, kaj nam lahko obiskani kraj nudi. Tudi pri izletih je zelo pomembno, da upoštevamo strukturo in želje izletnikov in seveda kraj ter čas izleta. Često se dogaja, da se izlet konča v prvi gostilni. Izpiješ pivo ali dve, malo poklepetas in za tisti dan si načrt rekreacije že izpolnil. Največja napaka je v tem, da hodimo na izlete brez načrta in da nam vožnja, na primer z avtobu-

som požre velik del časa. Da se vsemu temu izognemo, mora biti izletništvo dobro pripravljeno in strokovno vodeno. Osnovno pravilo je tudi tukaj, da ga pripravi dobro usposobljen posameznik. Vendar organizator ne sme biti sam. Glede na vrsto in namen izbire mora imeti tudi pomočnike, ki so navadno izurjeni v tistih stvareh, katere program izleta narekuje. Na primer: lovci, ribiči, planinci...

Seveda si tudi pri izletih lahko pomagamo z anketo in tako najlažje spoznamo želje ljudi in nato na podlagi teh želja naredimo točen načrt oziroma program izleta.

• **In kaj bi povedali za konec? Kako bi najbolje sklenila tole najino razmišljanje?**

— Vsak dobro organiziran izlet je najboljša propaganda za naslednjega.

Belovščani povezani z dolino

Bele vode sodijo med tiste krajevne skupnosti v velenjski občini, ki so največje po površini in najmanjše po številu prebivalcev. Hiše so precej raztresene, zato ni čudno, če je bila povezava z dolino ena izmed pomembnih nalog tega kraja.

V Belih vodah je prvič zasvetila električna luč pred skoraj dvajsetimi leti. Nato so odprli novo šolo, bazen, šolsko igrišče. Velik dogodek pa je bil za vaščane v letih 1965—1967, ko je bila zgrajena cesta in vzpostavljena avtobusna zveza z dolino. Vendar se niso zadovoljili le s temi uspehi. Pohvalijo se lahko, da so bili med prvimi krajevnimi skupnostmi, ki so napravile razvojni načrt. Zastavljenemu programu so kmalu sledili uspehi.

Leta 1969 so dobili smučarsko vlečnico in s tem omogočili razvoj kraja pozimi. To leto so začeli akcijo za obnovo ceste na Visočki vrh, dve leti pozneje oziroma lani pa so dokončno asfaltirali cesto na Sentflorjan in delno uredili cesto na Visočki vrh.

Pomembne korake so storili tudi na področju socialnega varstva. Zvišalo se je število podpor in pomoči. Opazno je bilo tudi večje sodelovanje med organizacijami v kraju, razvijanje delovnih akcij in pripravljenost občanov za sofinanciranje skupnih nalog. Manj kot so pričakovali so naredili na turističnem področju. Močan korak naprej pa so Belovščani napravili na področju vseljudskega odpora in pri krepitvi samouprave občanov.

Seveda pa je v srednje-ročnem programu kraja za obdobje 1970—73 zapisanih

še nekaj nalog, ki jih bo moral rešiti novi krajevni svet. Izboljšati bo treba povezanost krajevne skupnosti z delovnimi organizacijami, v katerih so zaposleni njihovi prebivalci, neuresničena je ostala tudi želja po elektrifikaciji zgornjega dela Belih vod, ker niso našli razumevanja v organizacijah, ki imajo na tem območju svoje objekte in določene interese, urediti pokopališče. Še naprej bodo morali vzdrževati krajevne ceste v dolžini 18 km in pet mostov ter skupno s krajevnou skupnostjo Sentflorjan dokončno uresničiti akcijo glede samoprispevka prebivalcev s tega območja. Namreč ni še v celoti oddan les za cesto Visočki vrh niti za Sentflorjan, nekaj občanov pa še ni izpolnilo obveznosti v zvezi z dodatnim prispevkom za cesto Sentflorjan.

Pred referendumom v Gornji Savinjski dolini

Samoprispevek hočejo izglasovati

V sosednji mozirski občini te dni živahno razpravljajo o referendumu, ki ga je na zadnji seji razpisala občinska skupščina. Gre za uvedbo krajevnega samoprispevka, ki bi ga občani plačevali pet let, iz zbranih sredstev pa bi obnovili oziroma zgradili šole, prostore za otroško varstvo in telovadnice.

Mozirski župan Jože Deberšek je na tiskovni konferenci zbranim časnikarjem povedal, zakaj v njihovi občini šole sedaj uvažajo krajevni samoprispevek. »Smo ena redkih občin,« je dejal Deberšek, »ki takega prispevka še nima, medtem ko ga imajo nekatere slovenske občine že po drugo petletno obdobje. Zanj pa se v preteklosti nismo zavzeli, ker je bila v mozirski občini izredno slaba gospodarska moč in malo število zaposlenih. Zato z zbranim denarjem s pomočjo krajevnega samoprispevka ne bi dobili niti četrtino potrebnih sredstev. Zlasti po letu 1970 se je gospodarstvo razmahnilo, zaposlilo se je več delavcev in tudi boljši je standard mozirskih občanov. Zdaj bomo, seveda, če bodo naši občani na referendumu glasovali za uvedbo samoprispevka, z zbranim denarjem rešili osnovne težave šolskih prostorov v Gornji Savinjski dolini.«

• ODLOČAJO O PRIHODNOSTI SAVINJSKIH OTROK

V občini sicer že od leta 1968 načrtno delajo in rešujejo šolske prostorske možnosti. Tega leta so sprejeli za spodnji del občine program razvoja šolskih kapacitet, za zgornjega pa dve leti kasneje. Vzporedno s šolstvom rešujejo tudi otroško varstvo. Odločili so se, da bodo zavoljo racionalnosti gradili kapacitete za otroško varstvo skupaj s šolskimi zgradbami.

Občani v občini Mozirje sami najbolje občutijo, da je pomanjkanje šolskih prostorov njihova lastna težava, ne pa občinska kaprica. Zato na zdajšnjih zborih volivcev tvorno sodelujejo, ker vedo, da gre za prihodnost njihovih otrok. Tako je nekdo na zboru v Gornjem gradu dejal: »Kaj bi na široko razpravljali ali so potrebne šole ali ne, saj vemo, da je bolje delati z glavo, kot pa z rokami!« Seveda bi radi krajani v posameznih območjih prišli čim prej na vrsto in je razumljivo, da razpravljajo o vrstnem redu. Razširjeno predsedstvo skupščine občine in politični aktiv pa sta mnenja, da morajo najprej začeti sanirati stanje na vseh osrednjih šolah, zatem pa na ostalih.

• POLOVICO DENARJA BODO PRISPEVALI OBCANI

Odločili so se, da bi zaposleni, katerih mesečni osebni dohodek presega 1.000 dinarjev, plačevali od neto osebnih dohodkov iz delovnega razmerja 1,8-odstotni samoprispevek, 4-odstotni prispevek od katastrskega dohodka in dohodka od gozdov — posekani les, če proizvede katastrski dohodek 1.000 din na gospodarstvo

letno, 3-odstotni prispevek na dohodek od samostojnega opravljanja obrti ali drugih gospodarskih dejavnosti ali intelektualnih storitev in 1,5-odstotni prispevek od pokojnin in invalidskih prejemkov, če presega 1.000 dinarjev mesečno. Tako bi zbrali iz samoprispevka občanov 9.505.000 dinarjev. V delovnih in drugih organizacijah pa zdaj razpravljajo o podpisu samoupravnega sporazuma, ki predvideva, da bi te prispevale 1 odstotek od bruto osebnih dohodkov, kar bi v petih letih znašalo 4 milijone dinarjev. Poleg teh sredstev pa bodo iz občinskega proračuna namenili 3.625.000, iz sklada otroškega varstva 3.100.000, temeljna izobraževalna skupnost in šole bodo prispevale 450.000, razni drugi prispevki (prispevek prebivalcev iz Rečice) pa bodo znašali 85.000 dinarjev. Skupaj bodo torej v mozirski občini zbrali 20.855.000 dinarjev, ki jih bodo porabili za izgradnjo šolskih prostorov in prostorov za otroško varstvo.

• NOVE IN OBNOVLJENE ŠOLE

Referendumski program je zelo obširen. V Rečici

ob Savinji bodo zgradili novo šolo s štirimi učilnicami, večjim večnamenskimi prostorom in pomožnimi prostori. V novi šoli bo tudi prostor za predšolske otroke. Z novo šolo (šola so že začeli graditi, gotova bo letos) bodo v tem kraju zagotovili sodobne prostore za učence nižjih razredov. Nova zgradba, z opremo in zunanjo ureditvijo, bo veljala 2.760.000 dinarjev. Pri šoli na Ljubnem ob Savinji bodo pridržali pet učilnic za nižje razrede, zgradili telovadnico, sedanje šolske prostore pa funkcionalno preuredili. Izdelan imajo že načrt, predračunska vrednost z opremo vred znaša blizu 5 milijonov in 600 tisoč dinarjev. V Lučah bodo dogradili tri učilnice, telovadnico, upravne prostore, kuhinjo in jedilnico, prostor za otroški vrtec in še nekaj pomožnih prostorov. Naložba bo veljala 4.358.000 dinarjev. Tudi pri šoli v Gornjem gradu bodo dozdali štiri učilnice, telovadnico, kuhinjo in jedilnico, dva prostora pa bodo namenili za otroško varstvo. Gradbena dela in oprema ter ureditev okolice bodo veljala okrog 5.400.000 din. Ker so sedanji razredi v osnovni šoli Bočna slabo zasedeni, bodo tu uredili posebno šolo za nižje raz-

rede. Preureditveni stroški in oprema bodo predvidoma stali 650 tisoč dinarjev. Naj povemo, da v mozirski občini sedaj še nimajo posebne šole, čeprav beležijo 32 duševno prizadetih otrok. V Lepi njivi bodo po vsej verjetnosti zgradili enako šolo kot je na Ravnah nad Sošanjem. Za gradnjo nove šole bodo porabili okrog 840.000 dinarjev. Centralno kurjavo bodo napeljali v solčavsko šolo, šolo v Smartnem ob Dreti in v Novi Stifli. Poleg centralnega ogrevanja bodo v Šoli Šmihel nad Mozirjem uredili še sanitarije in nekatera druga obnovitvena dela.

Gornjesavinjčani bodo torej na referendumu, ki bo 15. aprila letos, odločali o boljši prihodnosti svojih otrok in o ničemer drugem. Zato njihova odločitev ne bo težavna. Če referendum ne bo uspel, potem bodo v mozirski občini reševali prostorsko stisko v šolah vse tja do 2020. leta. To pa je pomembno obdobje za mlado in kleno generacijo iz Gornje Savinjske doline, ki bi bila v tem dolgem času še bolj prikrajšana za tisto, kar potrebuje človek tega stoletja — prikrajšana bi bila za znanje in vsestranski duševni ter telesni razvoj. Tega pa ljudje iz prelepe Gornje Savinjske doline prav gotovo ne bodo dovolili.

no sodelujejo. Zbrale so že 900.000 dinarjev, 950.000 dinarjev so komunalni krediti, 300.000 pa bodo dobili iz drugih virov. Po vsem tem bo izvajalec lahko nemoeno pričel z gradnjo, oziroma je ta že v teku.

Zajetje Letošč je načrtovano tako, da lahko zajame kar največje količine vode. S tem, da bi po ceveh priteklo ob polni zmogljivosti 50 sek. litrov vode, omenjajo možnost podaljšanja vodovodnega omrežja in napeljave vode tudi v Smartno ob Paki in Braslovce.

K. L.

Za vodenje finančnega knjigovodstva rabimo

honorarno knjigovodkinjo

Ponudbe pošljite na NAS ČAS, Velenje, Titov trg 2, p. p. 89.

Smotrno razporejena proračunska sredstva

Med 14 točkami, ki so jih obravnavali na zadnji seji Skupščine občine Mozirje, so se odborniki najdlje ustavili pri dveh; ko so sklepali o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka za sofinanciranje izgradnje osnovnih šol in prostorov za otroško varstvo ter sprejeli proračun občine Mozirje za leto 1973.

Pomanjkanje šolskih prostorov, je bilo rečeno v obilno razložiti sklepa o referendumu, povzroča vse večje težave pri izvajanju pouka na osnovnih šolah v mozirski občini. Po vsem tem, so odborniki pribili, da bodo v naslednjih dneh pred referendumom storili vse, da bo samoprispevek izglasovan.

• VEČJE ZAHTEVE KOT ZMOZNOSTI

Kljub temu, da se bo leto, kot napovedujejo, steklo v proračunsko blagajno nekoliko več sredstev, jih ne bo dovolj za vse zahteve in tako se bo treba marsičemu odpovedati. Letošnji proračun razumljivo prižiga zeleno luč osnovnemu šolstvu, več sredstev pa bo tudi za reševanje socialno zdravstvenih problemov in za še nekatere potrebe.

Proračun znaša 13.690.000 dinarjev in po odbitni postavki za šolstvo, ostane za uporabo blizu 11 milijonov dinarjev. Za kulturno prosvetno dejavnost bo 655.000 dinarjev. V tem znesku so upoštevani tudi stroški za delavsko univerzo, ki jo bodo ustanovili na eni prihodnjih skupščinskih sej.

Za priznavalnino borcem NOV bo 949.000 dinarjev. Najmočnejše se povečujejo sredstva za izvajanje socialnega programa in zdravstvenega varstva. Med novimi postavkami proračuna, ki jih prejšnja leta ni bilo, je tudi prispevek za pokojninsko zavarovanje kmetov.

Znatna sredstva so namenjena za komunalne potrebe. Tako so naročili načrte za razširitev posameznih krajev in nasploh jih bo komunalno urejanje zemljišč stalo več kot prejšnja leta. Nove načrte omenjajo za naselja Gornji grad, Ljubno, Luče, Nazarje in druga. Mozirska občina sofinancira tudi občinsko sodišče v Sošanju, in sicer prispeva 35 odstotkov sredstev, 65 pa občina Velenje.

Za potrebe krajevnih skupnosti bo letos na voljo 488.000 dinarjev (lani 410.000). Polovico denarja bodo krajevne skupnosti porabile za vzdrževanje krajevnih cest. Proračun določa pripadajoči delež mozirske občine pri financiranju srednjega šolstva, dalje za izgradnjo bolnišnice v Celju itd.

Zaradi velikih potreb osnovnega šolstva bodo uporabili ostanek proračunskih sredstev iz minulega leta in letošnji prispevek v skupnem znesku 500.000 dinarjev za izgradnjo šolskih zgradb. Kmetijski sklad prejme 120.000 dinarjev. Sredstva bodo namenili predvsem za regresiranje obrestne mere pri najemanju kmečkih kreditov. Seveda pa so potrebe večje.

• NI ZNAN RAZVOJ LOGARSKÉ DOLINE

Ko so razpravljali o zidavalnih načrtih posameznih krajev, so odborniki opozorili na problem Logarske doline. Ta najlepši turistični predel Gornje Savinjske doline še vedno nima oprijemljivega načrta glede nadaljnjega razvoja. V odgovoru je bilo rečeno, da naj bi pri načrtovanju vsega, kar naj bi gradili v Logarski dolini, sodelovali republiški forumi.

Vse kaže, da bodo z letošnjimi gradbenimi deli na osrednji cesti proti Logarski dolini potegnili asfaltno prevleko vse do Solčave. Potlej bo še ostalo do Logarske doline le nekaj kilometrov makadamskega cestišča.

Med ostalimi odloki, ki so jih sprejeli na seji, naj omenimo le nekatere: sklep o prenosu odobrenega kredita iz naslova odpravljenega republiškega stanovanjskega sklada v koriščenje Splošni vodni skupnosti Nivo Celje za izgradnjo novega vodovoda, odlok o stopnjah prispevkov za otroško varstvo v tekočem letu itd.

SINDIKAT OTROKOM

Kakor že več let nazaj, razpisuje tudi letos občinski sindikalni svet v Velenju 35 brezplačnih štirinajst dnevnih letovanj na morju za učence srednjih šol. Letošnji prispevek za letovanje znaša 32 tisoč dinarjev.

Poleg te že ustaljene pomoči bodo letos drugič podelili 35 brezplačnih štirinajst dnevnih letovanj ob morju učencem naših osnovnih šol za prizadevanost in zadovoljiv učni uspeh. S tem svojim prispevkom želijo motivirati za učenje predvsem otroke iz delavskih in kmečkih družin, ki imajo težje življenjske in učne pogoje, vendar pa imajo za uspeh v šoli pogoj, zaradi svoje inteligenčne sposobnosti. Za to nagrado občinskega sindikalnega sveta Velnje se lahko pote-

gujejo učenci osnovnih šol, od petega do osmega razreda. Vsaka centralna šola v občini lahko predloži pet pismenih predlogov za podelitev nagrade. Predložiti pa jih bodo morali do 31. maja letos. Na podlagi tega, bo potem občinski sindikalni svet Velenje podelil predlaganim učencem ob koncu šolskega leta pismena priznanja za prizadevanost, s potrdilom o plačanem štirinajst dnevnem letovanju v eni izmed počitniških kolonij ob morju.

V JAMI

Najprej je bilo na vrsti preoblečenje. Obblekla sem delovno obleko, hlače pa sem si morala s pasom pošteno prepasati, kajti drugače bi jih lahko nosila v rokah. Pač niso bile narejene za žensko. Na glavo sem si poveznila čelado, prišla v roke svetilko in odpravila smo se na pot. Oh, seveda! Še prej sem se morala podpisati v knjigo, da silim v jamo sama in na svojo odgovornost.

• OKLEPALA SEM SE CASNIKARSKE BELEZNICE

Do Rudolfovega jaska smo se peljali s kombijem. Tudi ta pot je bila že precej težka, saj nas je po cesti metalo sem in tja kot kakšne povezane snope. Bila sem zadovoljna, da mi na glavi tiči čelada. Nenadoma se je vse pomirilo; utihnilo je brnenje kombija in obstali smo. Ne da bi sama hotela, me je stisnilo pri srcu: »Pa smo tu,« sem pomislila. Toda ni bilo več časa za premišljevanje. Pod levo roko sem stisnila beležko in svinčnik, v desno roko pa prišla svetilko in že se je začela moja pot v »negotovost«, kakor sem jo imenovala. Karel Šilih je odprl težka lesena vrata in zajela nas je tema. Toda kaj tema! Z njo je bil združen tudi neznanski hrup. Srce mi je razbijalo v grlu, oklenila sem se moje be-

ga traku, na katerem se je motno lesketal premog. Stopali smo dalje.

• NASMEJANI CRNI OBRAZI

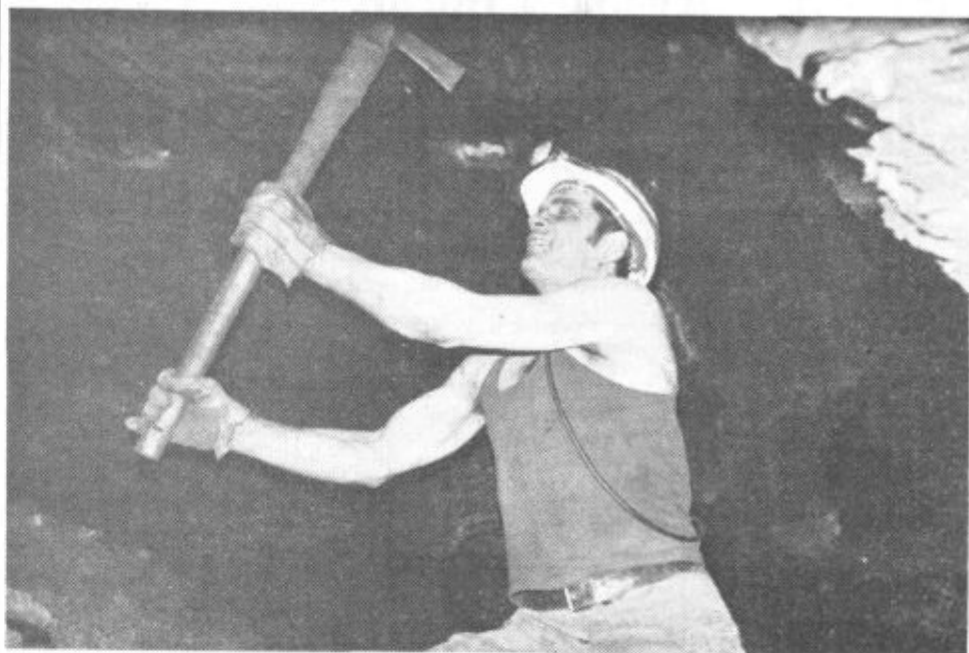
Srečali smo Alojza Potrča, ki je vodja čela. Ta nas je potem povedel naprej. V tisti rov, kjer delajo njegovi ljudje. Tu ni odnosa nadrejeni-podrejeni. V jami so vsi tovariši-rudarji. Tu so ljudje vseh narodnosti. Ne samo iz Jugoslavije, tudi iz Albanije in drugod jih je nekaj. Srečala sem Staneta Nedeljka strelca, Franca Bolteja kopača, Matijo Pavliča, ki je delal že v Labini, Antona Lebra iz Ormoža, Vehlja Hodžiča fanta osemnajstih let iz Tuzle, Saida Belaina iz Kosmeta blizu Prištine, Imza Ibrahimovića iz Tuzle, ki ga čaka doma družina in je izredno sposoben delavec. V jami dela že šest let, čeprav ne ves čas v Velenju. Še bi lahko naštevale. Toda zakaj? Tudi, če ne poznam imena teh fantov in mož, ki sem jih srečala v jami, če ne vem kakšne narodnosti so, jih spoštujem in cenim. Njihov kruh je težko prislužen. Vendar so črni obrazi, iz katerih se svetijo samo oči in pri nasmeju zobje, dobrohotni in prijazni. Kljub težkemu delu in mladosti, nisem videle čemernega obraza in hudega pogleda zaradi težkega dela.

katerim kopljejo rove, ki jih potem zavarujejo z deskami in bruni. Zaradi vode, ki je vdrla v rov, so morali delo prekiniti. Čakali so, da se bo voda ustavila in bodo lahko nadaljevali z delom. Takšen stroj, če nisem napačno slišala, nakoplje dnevno okoli 1500 ton premoga. Toda brez naših rudarjev ne bi bilo nič. Tu so me hoteli počastiti tudi z njihovim običajem za novince. Namreč, da bi žvečila tobak. Za božjo voljo sem jih prosila, naj mi prihranijo to čudovito hrano za kdaj drugič. Verjetno bi potem po rovih objela vsako bruno, ki se mi ne bi umaknilo. Strinjali so se, da bodo počakali za drugič in jaz sem si oddahnila. Bila sem vesela, da niso vztrajali. Toda privoščili so si le malo šale na moj račun in tako popestrili svoj delovni dan.

Hodila sem iz rova v rov. Vsepovsod sem srečevala nove obraze, pa vendar tako podobne. Vse črne, potne... Njihove roke niso počivale. Neotrudno so kopale po črni masi, ki je danes v svetu kljub ostali energiji tako cenjena in iskana.

Prej sem poznala njihovo delo in te ljudi samo po pripovedovanju. Sedaj pa sem bila med njimi, dihala isti zrak kot oni in bila vesela in srečna. To je lepo doživetje. Malo utrujajoče, razburjajoče, pa vendar veselo.

Bil je četrtek. Nebo se je prav tisti dan pooblačilo in sonce se je po nekaj dneh sijnja skrilo za oblake. Jaz pa tega nisem opazila. Bila sem namreč preveč razburjena ob misli, da grem med rudarje. Ampak ne za mizo, da bi se lepo vsedli in pogovarjali, temveč med »knape«, na njihovem delovnem mestu — v jamo. Ko sem prišla do starega šahta, sta me sprejela Rudi Kortnik in Karel Šilih. Bila sta določena za moja vodiča, da ne bi kot neizkušen »knap« naredila kakšne neumnosti.

Delo v velenjskem rudniku

Sklepi rudniškega sindikata

Predsedstvo osnovne organizacije sindikata rudnika lig-nita Velenje je na zadnji seji potrdilo sklepe, ki jih je pripravila posebna komisija. Sklepi bodo podlaga za delovanje sindikata organizacije združenega dela rudnika.

Iz sklepov izhaja, da se bodo rudarji neposredno zavzemali za to, da odgovorni organi v republiki zavzamejo stališča do nujno potrebne modernizacije rudnika v skladu s perspektivnim razvojem energije v Sloveniji in srednjeročnim razvojnim programom rudnika. Zato so se zavzeli, da je treba zagotoviti investicijske kredite, ki bodo omogočili razvoj podjetja s predvidenimi zmogljivostmi ter kredite za obratna sredstva, brez katerih bi bilo poslovanje rudnika resno ogroženo. Pri tem pa bodo morali veliko skrbi posvetiti tudi možnostim poslovnotehničnega sodelovanja med premogovniki v Sloveniji. Velik problem pri izpolnjevanju načrtovane proizvodnje povzroča tudi pomanjkanje delavcev, saj je znano, da se vse manj mladih odloča za rudarski poklic. Ta problem bodo morali nadomestiti s sodobno mehanizacijo in tehnologijo.

V zdajšnjem času je precejšnje povpraševanje po premogu. Rudnik pa ga v okviru 42-urnega delovnega tedna ne more dovolj nakopati, zato morajo rudarji delati preko, z zakonom predvidenim delovnim časom. Ta ukrep osnovna organizacija sindikata podpira, saj je trenutno nujen. Vendar se bo odločno zavzemala za ustvaritev takšnih pogojev, ki bodo omogočili čimprejšnji prehod na 42-urni delavnik. Da pa bodo lahko zadovoljili pogoje, bodo morali povečati vestnost pri delu, zmanjšati neopravičeno odsotnost z dela ter bolniški stalež, dosledno izpolnjevati delovne naloge, varčevati pri delu ter nenehno iskati boljše organizacijske oblike dela v vseh temeljnih organizacijah.

Vzporedno s tem bodo morali krepiti strokovno in družbenoekonomsko uspo-

sobljenost vseh delavcev. Zato bo sindikat tudi v prihodnje podpiral vse oblike izobraževanja, zavzemali pa se bodo tudi za načrtno študijsko politiko in dopolnilno delo strokovnih kadrov.

V sprejetih sklepih je prav tako poudarjeno, da v celoti podpirajo povečano stopnjo prispevka za stanovanjsko graditev s tem, da se ta denar čim bolj racionalno koristi, nadaljnjo pomoč organizacije združenega dela pri individualni graditvi stanovanj, ustrezne rešitve za zidanje poceni in funkcionalnih stanovanj v zasebnem in družbenem sektorju, uvedbo prehrane za delavce samce

v samskem domu, uvedbo organiziranega letovanja v zimsko-rekreativnih centrih in podaljšanju sezone za letovanje v Fiesi, pro- učitev rekreativno-športne dejavnosti na rudniku v cilju popestritve športnih srečanj in povečanja zanimanja delavcev za to dejavnost.

Izhajajoč iz ustavnih dopolnil, se bo sindikat močno vključil tudi v razvijanje samoupravnih politike, na podlagi katere bodo organi upravljanja oblikovali svoje odločitve. Neposredna oblika samoupravljanja — samoupravne informativne skupine, zahtevajo čim popolnejšo in dosledno obveščanje delavcev. Zato si bodo prizadevali, da se uvede čim bolj popolna in učinkovita oblika neposrednega samoupravljanja v temeljnih organizacijah. Tudi obveščanje mora biti objektivno, konkretno in dosledno, lastna informativna sredstva pa bodo vsebinsko obogatili, po potrebi pa uvedli tudi občasne informativne konference. Posebne pozornosti bodo morali biti deležni tudi kadrovska politika ter delovni invalidi.

ODBORNIKU GOROGRANCU NISO ODVZELI IMUNITETNE PRAVICE

Na petkovi seji je občinski zbor skupščine občine Velenje zavrnil predlog občinskega javnega tožilca iz Celja, da bi odborniku tega zbora, Ivo Gorograncu iz Velenja, odvzeli imunitetno pravico. Predtem je mandatno imunitetna komisija občinskega zbora velenjske skupščine sklenila, da se ne dovoli kazenski postopek zaradi suma kaznivega dejanja po členu 319/I in III ter 313 a/I kazenskega zakonika.

Mandatno imunitetna komisija je imenovala posebno strokovno komisijo z nalogo, da preveri navedbe javnega tožilca ali je bila izvedba del na vili Herberstein in postopek izvedbe del v nasprotju z veljavnimi predpisi, z načeli dobrega gospodarjenja, praksami finančnega poslovanja in posebej še ali se je ob-

činski odbornik Ivo Gorogranc pri tem osebno okoristil.

Ivo Gorogranc je osumljen ponarejanja uradnih listin. To ponarejanje naj bi bilo v tem, da so se račun Stanovanjskega podjetja Velenje, v katerem je Gorogranc direktor, glasili za delo na tovarniških objektih, namesto za dela na vili Herberstein. Strokovna komisija, ki jo je imenovala mandatno imunitetna komisija, pa je menila, da sum ni utemeljen, ker je imelo stanovanjsko podjetje ustrezno pogodbo z velenjsko tovarno Gorenje in ta objekt takrat, ko so izstavili račune, ni imel posebnega pravnega statusa. Bivši dom počitka Sulek je bil dan v upravljanje in uporabo Gorenju in je vključen v tovarniška osnovna sredstva.

Hilda Vrhovšek med knapi

ležke in že premišljevala, ali se naj obrnem in jo ucvrem nazaj. Toda za mano je stopal Rudi Kortnik in to je bila prva ovira. Druga ovira pa je bilo spoznanje, da bi se mi verjetno neznansko smejali. Že mi je v ušesih odmeval njihov smeh in premislila sem si ter pogumno krenila naprej. Ko sem se otesla tiste trenutne preplazenosti zaradi hrupa, sem ugotovila, da je bil to le ventilator.

Stopali smo po mokrih, lesenih »stopnicah« čedalje globlje v osrčje zemlje in temo.

Nenadoma sem zagledala lučko, ki se nam je mežikajoče približevala. Ko je prišla do nas, je glasno in razločno dejala: »Srečno!« Rudi Kortnik in Karel Šilih sta odgovorila in jaz sem ju posnemala. Rudar z lučko se je začudeno ozrl in se verjetno spraševal, kdo izmed njegovih tovarišev je tako obotavljajoče začivkal »srečno«. Ko me je malo bolje pogledal, se je njegov črni obraz razpotegnil v priazen nasmeh, ki pa sem ga ujela le še s koticom očesa. Bili smo že daleč.

Sedaj sem se že počutila kot star »knap«. Ni bilo več strahu in negotovosti in stopala sem trdno in smelo. Z mnogo zaupanja sem odzdravljala migetajočim lučkam, ki smo jih srečevali. Prišli smo do tekoče-

Ko sem jih spraševala, kaj so občutili prvič, ko so stopili v jamo, so mi odgovorili skoraj vsi z istimi besedami: »Če bi me bilo strah, ne bi nikdar stopil v jamo. Tako pa nisem čutil strahu. Ljubim svoje delo in tu je moj drugi dom.«

Da, to je njihov drugi dom. Vedno v temi, v težkih razmerah. Vedno prekriti s črnim prahom in s krampom v roki, pa kljub temu nasmejani. Takšni so.

• STANE BO STRELJAL

Ko sem se pogovarjala z njimi in si zapisovala odgovore, je okoli nas nastopila neprijetna tišina. Veste, ta tišina ne pomeni pribelem dnevu nič hudega, v jami bi pa lahko. Zopet mi je srce začelo izdajalsko lesti v grlo in malo strahoma sem vprašala: »Kaj pa je?«

Ko pa sem se ozrla okoli sebe, sem videla, da sem obdana s črnimi obrazi »tovarišev knapov«, ki so se jim ob mojem strahu poravno zaiskrile oči. »Nič ni, samo umakniti se moramo, ker bo Stane razstrelil steno.« Z olajšanjem sem se umaknila v sosednji rov in tudi srce je skočilo nazaj na svoje mesto. Poslovala sem se s pozdravom »srečno« in krenili smo dalje na naše potovanje.

• ZALOGAJU ČIKA SEM SE ODPOVEDALA

Prišli smo v naslednji rov in tu sem videla stroj, s

• MOJA POT IZ JAME

Ko sem se poslavljala od rogov, ki smo jih prehodili, smo krenili proti dvigalu, da se odpeljemo nazaj na beli svet. Takrat pa se je zopet začelo. Povišal se mi je pulz, srce je začelo malo hitreje in močnejše utripati. Ni se tako lahko peljati skozi osrčje zemlje, ko se dvigalo tu in tam malo zadene ob črne plasti, ki ga obkrožajo, malo zaniha in se nato zopet umiri. Toda strah stran. Vse je prešlo mirno in srečno. Tudi ta zadnja preizkušnja — moja pot iz jame.

Ko smo stopili iz dvigala, so me rudarji, ki so prihajali na delo, malo čudno gledali. Mogoče zato, ker je morda kdo ostal brez obleke, ki pa sem jo imela jaz. Prišla sem v kopalnico in se začela smejati, ko sem zagledala v ogledalu svoj obraz. Bil je črn, posejan z neštetimi malimi drobci prahu. Videle so se prav tako kot pri ostalih, samo oči in zobje. »No, pa sem knap,« sem veselo pomislila, ko sem stala pod prho.

Odhajala sem iz poslopja, zopet čisto navaden človek, ki pa je pravkar doživljal neko posebno zgodbo svojega življenja, ki je ne bo nikdar pozabil. Nikdar ne bom pozabila tudi umazanih in prijaznih obrazov mojih »tovarišev knapov«. V srcu sem jim zaželela, da jih črne plasti ne bi nikdar ogrožale in da bi ostali vedno tako trdni in ponosni, da so to, kar so — velenjski rudarji.

HILDA VRHOVŠEK

Samoupravljalci in člani vodstev družbenopolitičnih organizacij v tovarni usnja Šoštanj

Generalni direktor Debevc v usnjarni

Pretekli teden je bil v tovarni usnja Šoštanj sestanek vseh samoupravnih in družbenopolitičnih organov, na katerega so povabili generalnega direktorja združenega podjetja industrije usnja Vrhnika Antona Debevc in predsednika delavskega sveta Brane Stergarja.

Pisali smo že, da so se šoštanjski usnjarni zadnji dan v februarju odločili, da postanejo temeljna organizacija združenega dela v sestavi industrije usnja Vrhnika.

Anton Debevc je navzoče seznanil z vzroki, ki so privedli do združitve zaradi možnosti nadaljnjega razvoja usnjarne, spregovoril pa je tudi o tem, kakšen je položaj usnjarske industrije v Sloveniji oziroma Jugoslaviji.

»Položaj usnjarstva zadnja leta ni bil preveč razveseljujoč,« je pristavil. »Že nekaj let je usnjarska industrija nekje v večjih, druge v manjših težavah. Vrsta tovarn je doživljala razne pretrse. Višek te krize pa je bil lani, zaradi visokih cen surovih kož na svetovnem tržišču. To je panoga, katero nekateri že odpisujejo, češ da nima prihodnosti. Vendar smo v našem kolektivu mislili prav nasprotno. Usnjarstvo v Sloveniji in Jugoslaviji ima prihodnost in lahko živi.«

Najboljši odraz tega so rezultati. Na Vrhniku so lani naredili 5 milijonov kv. metrov usnja, kar je ena četrtina vse jugoslovanske

proizvodnje, letos pa predvidevajo že eno tretjino proizvodnje. Zato so usnjarni odločili, da usnjarstvo še naprej razvijajo. Seveda pa bodo morali posvetiti več pozornosti novim kadrom. Niso bili redki primeri v preteklosti, ko so mladi zapuščali usnjarstvo, ker pač v njem niso videli perspektive.

In kakšna bo prihodnost združenega podjetja? Prav gotovo svetla. Šoštanjčani so prepričani, da bo združitev rešila podjetje težav, s katerimi so se ubadali v preteklosti. Podobno mislijo na Vrhniku. Vse pa bo odvisno od njih samih, njihove zavzetosti in kvalitete dela. To pa kolektiv tovarne usnja obljublja.

Direktor šoštanjske usnjarne Franjo Kljun, generalni direktor Anton Debevc in predsednik delavskega sveta Brane Stergar

NAŠ ZNANEC

Za marsikoga, navadnega človeka, da tako rečem, je on sam kot osebnost prav tako nenavaden in včasih nerazumljiv kot njegova umetnost. Ne bom ga posebej predstavljala, kajti tisti, ki jih umetnost privlači, prav gotovo poznajo ime Vasilija Četkovića.

Bilo je lepo popoldne, sončno in toplo, ko sem stopila v njegov atelje. Sprejela me je svetloba, ki se je razlivala nad deli tega umetnika. Čutila sem silo, ki me je vlekla k vsaki izmed teh njegovih stvaritev. Molčeče in toge so žделе vsaka na svojem podstavku in če se človek ne potrudil in ne prebudi v sebi svoje fantazije, jih ne bi nikoli razumel.

Vasko je mojster za kamen. Preden se je vpisal na likovno akademijo, je obiskoval Meštrovićevo šolo. Ko sem ga vprašala, zakaj je opustil kamen, je odgovoril: »Oblikovati kamen je lepo, toda v meni je nakopičeno toliko stvari in neznanske energije, ki me silijo k hitrejšemu ustvarjanju. Tako sem se moral kamnu odpovedati. Ustvarjanje iz tega gradiva je zame prepočasno. Jaz pa vem, da moram hiteti. Moja življenjska moč me k temu silijo. Kajti vsak umetnik, če je pravi umetnik ve, da je njegovo življenje prekratko. V meni pa je toliko tega, kar moram izpovedati, kar moram ustvariti, da je kljub mojim letom premla, če bi živel še sto let. In zato moram hiteti, da bom lahko ljudem z mojimi deli čim več povedal in ustvaril tisto, kar mi leži na duši in sedaj pritiska na prsi kot silna energija, ki mora enkrat eksplodirati.«

Zaradi tega je Vasko opustil kamen in ustvarja iz lesa in železa. Prav zdaj je

končal nov cikel del, ki so vsa iz železa, vsa skupaj pa pomenijo celoto. Vse te stvaritve pa zbujajo, vsaj v meni, spoštovanje in morda malo tesnobne napetosti. Kajti ta železna črna umetnost na človekovo dušo ne more vplivati drugače, Vasko ustvarja v ciklusih. Nobenemu svojemu delu ne da imena. »Kajti,« pravi »nočem ljudem sugerirati, kaj naj vidijo. Njihova fantazija naj jim pričara tisto, kar želijo videti in jaz bom tako bolj srečen in zadovoljen. Vsak človek ima svoj sanjski svet in tako ga imam tudi jaz. Torej bom sam ustvarjal tisto, kar čutim in vidim, ni pa rečeno, da bodo tisto čutili in videli v mojih delih tudi drugi.«

In prav ima. Vasko gre s svojimi deli v korak s časom. Hoče ujeti in tudi ustvariti današnje tempo življenja in ustvarja tisto, kar njega najbolj privlači. To pa je silna moč, ki ji vlada človeštvo, atomska energija.

Med svojimi deli pa še vedno drži nekaj kipov, ki

niso iz lesa ali železa. Eden izmed zelo lepih in po mojem mnenju izredno uspešnih je tudi glava njegovega

za najlepši osnutek spomenika za v Crno goro. Sedaj je ta njegov spomenik v Zagrebu, kmalu pa bo od-

VASILIJ ČETKOVIĆ

starejšega sina Petra, ko je bil star dve leti.

Vasko je dobil prvo nagrado, ki je bila razpisana

potoval naprej, v svojo novo domovino.

Ceprav je Vasko po rodu Crnogorec, bi lahko rek-

la, da je v njem že več Slovenca kot Crnogorca. Že dvanaest let namreč živi v Sloveniji, to se pravi blizu Celja, kjer si je ustvaril družino. Tu živi zanjo in za svoje delo.

Toda, kolikor sem ga spoznala med najinim pogovorom, daje svojemu delu prvo mesto, za njim pa pride družina. In njegova žena Anica, ki je polna razumevanja, to tudi samoumevno sprejema.

Ko sem se poslavljala od njega in njegovega ateljeja, sem imela občutek, da sem prestopila prag med sanjskim in resničnim svetom. Bila sem zopet v resničnosti, v vsakdanjem tempu življenja.

Za sabo sem pustila stvaritve, ki molče izpovedujejo življenjsko moč, silo in energijo nekega človeka-umetnika, ki ljubi to delo in mu je zato posvetil svoje življenje.

H. VRHOVSEK

NA KOPALIŠČU BO LETOS PRIJETNO

Topli pomladanski dnevi privabljajo vsak dan več otrok na igrališča. Pogledi otrok pa se žalostno obračajo tja, kjer so se jeseni vrteli vrtiljaki. Zdaj pa jih ni. Tudi nas je zanimalo, kje so. V komunalno obrtnem centru so nam povedali, da so v popravilu in da se bodo kmalu vrteli. Ker pa smo bili že ravno tam, smo želeli vedeti še kaj več.

V sestavi KOC Velenje je tudi delovna enota »Storitve«, ki združuje štiri frizerske salone, pralnice, avtobusno postajo, zimski in letni bazen z otroškim igrališčem.

Leta 1961 se je bive frizersko podjetje z eno samo frizersko poslovalnico priključilo obrtnemu centru. Takrat je bilo zaposlenih 12 ljudi. Kmalu za tem so odprli še tri frizerske delavnice, ki so danes že sodobno urejene in opremljene. Enota pa je svojo dejavnost še razširila. Prevzela je v upravljanje pralnico, avtobusno postajo in nazad-

nje marca letos še kopališče z otroškim igrališčem.

Da bi lahko uspešno vzdrževali celoten objekt (kopališči in otroško igrališče) so na novo zaposlili še sedem ljudi in v mesecu dni že kar precej storili. V bifeju so namestili dodatne stole, hladilno omaro za jedila ter s tem omogočili, da bodo obiskovalci kopališča dobili tudi kaj za pod zob. V bazenu so zamenjali vodo, znova pa so obesili zavese zaradi izboljšanja kakovosti vode. Da bi bila v kopališču kar najboljši red in disciplina so vanj postavili tudi dva kopališka mojstra. Poskrbeti pa bo treba tudi za tiste objestneže, ki z noži ali s cigaretnimi ogorki uničujejo opremo ter posameznike, ki prinašajo v bazen pijačo, se opijajo in »razumljivo« povzročajo nered. Vendar upajo, da bo teh nesramnežev vse manj in da bodo končno spoznali, da s takšnim početjem ne motijo samo druge, ampak škodujejo tudi sebi.

V delovni enoti si zelo prizadevajo, da bi poleg vode, kopalcem nudili še kaj drugega. Tako nameravajo celoten objekt ozvočiti ter podaljšati kopalno sezono v letnem bazenu. Zato bodo že letos v pred in posezoni v njem ogrevali vodo. Uvedli bodo tudi abonmajske karte. Kopalce pa bo prav gotovo najbolj razveselil orkester, ki bo vsak večer igral na terasi bazena.

Tudi na samem otroškem igrališču so že precej storili. Obnovili so mini-kart, v kratkem bodo popravljeni vrtiljaki, gugalnice in druge naprave za igranje. Popraviti pa bodo morali še otroški bazen ter bazen za čolne.

Tako smo na kratko pregledali dejavnost delovne enote »Storitve«. Prav gotovo smo kakšno stvar izpustili. Morda to ni toliko pomembno. Pomembnejše je, da lahko na koncu zagotovimo, da bodo letošnji dnevi na kopališču resnično prijetni in zanimivi.

TABORNIŠKI TEK NA MUTI

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij na Muti so se skupaj s taborniškim odredom Bistri potok dogovorili, da bodo letos priredili tradicionalno mladinsko športno prireditev taborniški tek. Tekmovanje v spomladanskem krosu bo letos že trinajstič zapored. Prireditev bo 22. aprila na mladinskem rekreacijskem centru Gradšče nad Muto. Pokroviteljstvo nad prireditvijo je prevzela tovarna Gorenje, TOZD Muta, ki slavi letos 400. obletnico obstoja.

Vsako leto na pomlad je ta prireditev v tem koncu Dravske doline množično obiskana. Samo v teku čez drn in strn tekmuje nad 300 tekmovalcev. V sklopu teka pa priredijo še druga

tekmovalja. Predvsem pa je to srečanje mladine iz Koroške, Maribora in drugod.

Letos bo tudi »spominski tek NOB« na 8250 metrov

dolgi progi. Lani je zmagal na tem teku Peter Svet iz Celja. Prehodno zastavico pa so lani že tretjič zapovrstvo osvojili atleti velenjskega atletskega kluba.

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

Komisija za delovne odnose

vabi k delu predvsem moške za naslednja dela

- transportno skupino (Horuk skupina)
- pri skladiščenju kož
- v proizvodnih obratih.

Delo v proizvodnih obratih se opravlja pri strojih in se je treba delu priučiti.

Selo zanimivo delo za mlajše moške.

Vse ostale informacije dobite v kadrovski službi podjetja.

Kultura v Šmartnem ob Paki

Šmartno ob Paki. Kraj v naši občini, za katerega bi lahko rekli, da ima najbolj razvito prosvetno dejavnost na našem območju. Franjo Karažinec, ravnatelj osnovne šole, je povedal nekaj stvari o delu njihovega prosvetnega društva, o šoli in vrtcu, ki ima svoje prostore v osnovni šoli.

Prosvetno društvo dela v sekcijah. Prva sekcija, ki jo omenjamo, je dramska. Vodi jo Tine Steblovnik, ki je hkrati tudi režiser in pisec scenarijev za proslave in vesele večere. Dramska sekcija ni sicer že okoli dve leti priredila nobene igre, ampak samo vesele večere in proslave. Prej je bila v igrah zelo aktivna, saj je v letu dni organizirala in naštudirala tudi po dve igri. To pa je za neko amatersko dramsko sekcijo zelo veliko. Da je zadnje čase pri igranju nastal majhen zastoj, je posledica pomanjkanja časa. Vsi člani so namreč zaposleni, po večini se tudi vozijo, za igro pa je treba veliko vaj. In za dobro igro so potrebne vaje dvakrat na teden, vsaj po dve uri. To pa je za nekoga, ki je zaposlen in utrujen že od svojega dela, mnogo. Prej je dramska sekcija priredila zelo kvalitetne igre, lahko bi rekli igre, ki so bile na visoki ravni za neko amatersko sekcijo. Izvajali so dela domačih in tujih piscev in publika je oboje z veseljem in vsakokrat z radostjo sprejemala. Upajmo, da bo sčasoma zopet dovolj časa in bodo znova lahko začeli poleg veselih večerov in proslav študije tudi za nove igre, ki njihove občane tako razveseljujejo.

Sedaj pa imajo v pripravi klubski in veseli večer. V klubskem večeru bodo predvajali recital Toneta Kunterja Lesnika. Za veseli večer pa imajo pripravljen predvsem glasbeni program.

• V ŠMARTNEM IGRAJO, POJEJO ...

Potem je tu še glasbena sekcija. Sem spada dobro znani ansambel Srnica in moški ter ženski pevski zbor. Ansambel Srnica in moški pevski zbor vodi Franc Klančnik, ženskega pa Emil Carli. Kakor smo že prej omenili, je ansambel Srnica vsem dobro znan, saj obstaja že deset let. Je uspešen in tudi dokaj kvaliteten, svoje ime pa je dobil po pesmi, ki jo je napisal in skomponiral njihov vodja Franc Klančnik. On je tudi pisec skladb in besedil za svoj ansambel. Igrajo predvsem narodno glasbo, čeprav imajo v svojem repertoarju tudi zabavno. V vseh desetih letih svojega obstoja, so ansambel obnovili, če lahko tako rečemo, samo dvakrat. Takrat sta dva člana odšla, zamenjala pa sta ju nova. Njihova pot je bila uspešna in to naj bo tudi vnaprej.

Tudi ženski zbor ni kar tako. Ta zbor hodi na razne gostovanja in revije. Čeprav ima njegov vodja Emil Carli sedaj zelo malo časa, mislimo, da se zbor ne bo vdal in bo obdržal svojega vodjo ter nadaljeval z delom.

Potem je na vrsti likovna sekcija, ki združuje li-

kovne umetnike — samorastnike. V tej sekciji so se združili predvsem mlajši. Vendar v svojo sekcijo vabijo tudi druge umetnike, da pri njih razstavljajo svoja dela. Tako sta že razstavljala Jože Svetina in Milojko Kumer.

Tu je tudi kino sekcija, ki je bila ustanovljena pred dvema leti. Filme predvajajo dvakrat tedensko, in so vedno dobro obiskani. Filme dobivajo od vseh naših distribucijskih podjetij. Vse te sekcije pa imajo na voljo takorekoč samo en prostor, to je dvorano, ki jo poleg njih uporablja tudi športno društvo Partizan. Dvorana je v slabem stanju, čeprav vedno naredijo kaj novega. Vendar bi bile potrebne temeljite prenovitve, za to pa bi bila potrebna sredstva. Denar vedno povzroča ovire, ki so včasih lahko nepremostljive.

Dober zaslužek nudimo

za zbiranje novih naročnikov.

Informacije dobite v upravi NAŠEGA ČASA, Velenje, Titov trg 2 (v zgradbi delavske univerze).

Dopisujte in sodelujte

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

obvešča vse tiste, ki si želijo pridobiti nadaljnja znanja šivanja in krojenja, da se bo v četrtek, 12. aprila 1973 v prostorih Delavske univerze Velenje pričel

nadaljevalni šivalni tečaj BAGAT

Pravico do vpisa v navedeni tečaj imajo vse tiste kandidatke, ki so uspešno opravile osnovni tečaj.

Prijave sprejema Delavska univerza Velenje do 11. aprila 1973

— prijavite pa se lahko tudi po telefonu št. 85 153.

• POUK SAMO DOPOLDNE

V Šmartnem ob Paki imajo tudi knjižnico, ki je, tako je povedal Franjo Karažinec, s knjigami slabo založena. Kraj ima namreč 2367 prebivalcev, knjig ima pa le tisoč. Torej bo treba nabaviti tudi nove literature, saj knjižnica brez knjig sploh ni knjižnica.

In sedaj pogledimo še malo po šoli in vrtcu. Nov prizidek šole, ki so ga odprli lani za 29. november, je prinesel v Šmartno ob Paki dosti veselja. Šolo obiskuje 360 šolarjev. Urejen imajo kabinetni pouk. Učilnice so svetle in prostorne in otroci se v takih učilnicah res lahko z veseljem učijo. Poleg šole je tudi nova telovadnica, ki jo popoldne uporabljajo starejši za rekreacijo, športniki pa za trening, kajti pouk je samo v dopoldanskem času. Tako ima telovadnica dvojno prednost. Franjo Karažinec pa je povedal, da bo treba še okoli šole urediti zelenice in nasaditi

cvetje ter drevje. Še vedno bo dovolj dela. Povedal je tudi, da trenutno nimajo v šoli posebnih socialno ogroženih otrok. Večina staršev je namreč zaposlena doma in le malo, morda okoli deset, jih je zaposlenih v tujini. To pa je glede na število prebivalstva izredno malo. Poleg tega pa imajo otroci urejeno v šoli tudi popoldansko varstvo.

V šoli imajo ustanovljen tudi vrtec, ki ima dva oddelka. V prvem so starejši otroci, v drugem pa mlajši. Njihovi prostori so lepo in ljubko urejeni. Ko smo stopili v prvega, smo zatekli najmlajše pri delu. Risali so. Bili so tiho kot miške in njihovi mali, neustrudni prstki so hiteli po belem papirju in nanašali nanj rdečo, rjavo in črno barvo. Vsak si je pač izbral primerno barvo za tisto, kar je hotel narisati, povedati na papirju. Tudi v drugem oddelku so se otroci pravkar zbrali pri delu. Vsak je imel v roki preprost lesen instrument in nestrpno so čakali, da bo tovarišica pričela.

Tako smo prehodili Šmartno ob Paki po dolgem in počez, oziroma smo prehodili pot po njihovem prosvetnem delu, nekaj po šoli in po ustanovi za najmlajše — vrtcu. In verjemite — izplačalo se je.

Krepiti otrokovo voljo, je naša skrb

Zdi se, da vse premalo razmišljamo o nežni mladosti otroka. Res je, da se naš otrok razmeram, v katerih živi, ne more izogniti. Zasipavamo ga z igračami, in včasih se kar težko odloči za eno teh. Toda, ali ne pomislimo, da je že v tem vir poznejšega zla. Nismo pomislili, da bi že otroka navajali na daljšo zbranost ob neki igri. Naravno. Nismo imeli časa, pa smo ga pustili samega. In da bi se ne naveličal, smo mu dali pač več igrač. Bitka s časom. Z njo raste degeneriran otrok. Slabič. Njegova volja, najpomembnejša psihična funkcija, ostaja slaba, namesto da bi se krepila. In kakor hlasta-

Zamislite si: mi smo do otroka pasivni. Komunikativna sredstva silijo otroka k pasivizaciji. Kaj nam še sploh preostaja? Drevo mora tako dolgo uporno rasti, da daje sadove. Otroci se ne more in ne sme predajati lenobnosti. Kako bo vendar premagoval vse zapreke, ki jih je treba preskakovati, če hoče do cilja. Volja je njegova vodilna nit, rdeča nit, ki se ne sme pretrgati. Govoriti in pisati o volji ni težko. Toda, kako jo uravnati? Kako vzgajati mladega človeka, da ne bo klonil pred napori? Z igro smo pričeli. Koncentracija ob punčki iz cunj veliko pomeni. Koncentracija v peskovniku ob

KRAMLJAMO O VZGOJI

mo mi le za gmotnimi dobrinami in drobno čas, tako ga drobi tudi otrok.

Otrok zamenja igračo s peresom in knjigo. Piše domače vaje. Velikokrat je sam. Enostavno ni časa, da bi tu in tam pregledali kak njegov izdelek. Tako postajajo domače vaje torzo otrokovega naprežanja in duhovnega dela. Zal nam je, da moramo ugotavljati, kako vse bolj postaja naš otrok razgledan, toda v vseh izdelkih kaže površnost, nedodelanost, hitrico, ki je rak našega časa. Otroci ostaja vse bolj sam. Ni časa, da bi ga kdo bodril. Čas so danes delo, televizija, radio in druga zabava. Otroci je produkt vseh imenovanih medijev. Toda ne samo produkt, tudi konsument. Pa se le redko sprašujemo, kako je z modernimi posredniki vsega lepega in poučnega. V psihologiji sta dominirali dve mnenji: prvo zagovarja uporaba vseh sodobnih sredstev, ker posredujejo otroku razgledanost, drugo mnenje se upira pretirani uporabi, ker otroka premočno pasivizirajo.

gradnji mostu je veliko vredna. Koncentracija, ki ne traja samo nekaj minut ob domači vaji, je zlato. Katero orožje si potem starši naj izposojujemo?

Otroka moramo bodriti, mu moramo pomagati. Čas, odmerjen za drugo delo, bi morali žrtvovati njemu. Morali bi vztrajati, da delo, njemu in njegovi starosti primerno, temeljito opravi. Bodriti ga moramo, ne s šikanami! z odločno, njemu razumljivo in spodbudno besedo. Tako, ki ga motivira in mu dokazuje, da je delo resnična potreba vsakega človeka. Samo naš human način dela, ki potrebuje čas, bo poskušal uravnati otrokovo delo in dokazati, da ni le bolj pameten, ampak tudi bolj voljan!

Površno izrečene misli so le opozorilo ob konkretnih ugotovitvah vse večje ležernosti, nemarnosti ter površnosti mladega človeka, ki obiskuje šolo in je pred njim še cilj, ki ga je treba doseči!

V. Š.

DOBILI SO LEP DOM

Velenje je bogatejša še za eno zgradbo. Ob Kidričevi cesti je zrastel nov sodobno zgrajen stanovanjski blok — samski dom. V njem zdaj prebiva že 224 delavcev, v kratkem pa se jih bo vselilo še enkrat toliko. Ko sem si pred dnevi ogledoval ta lepi novi dom za skoraj petsto delavcev, se nisem mogel načuditi prijetnim sobam, klubskemu prostoru, čajni kuhinji, skratka skrbi za rudarje. Potrkal sem na štiri vrata in beseda je stekla.

JANKO SLEHTA iz Ptuja: Prej sem stanoval v starem domu. Zdaj pa nenadoma v tako lepem, čistih prostorih. Zelo všeč so mi tudi čajne kuhinje, kjer si lahko nekaj malega skuhamo, pa tudi klubski prostor. Tam lahko gledamo televizijo, igramo šah ali domino, beremo. Resnično po šihu si res lahko privoščimo prijetno razvedrilo. No, kljub vsemu pa me malce le moti strogi red v domu. Preveč smo ločeni. Ne smemo imeti, mislim zadrževati obiskov v sobah, da o ženskah ne govorim. Glede na to, da smo v njem sami moški in to iz vseh koncev, pa je morda tako tudi prav.

HANKIČ SMAJO. Sam sem se res znašel v lepem domu, toda kaj ko s tem nisem rešil stanovanjskega problema za mojo družino. Doma v Tuzli imam ženo in sina. Zelo rad bi, da bi stanovali skupaj. Dal sem sicer prošnjo za stanovanje, vendar ne vem, kdaj bo rešena. Če bom stanovanje dobil bom ostal v Velenju, drugače pa bom odšel tja, kjer bom lahko skupaj z ženo in otrokom.

SULEJMANOVIĆ AHMET. V Velenju sem že sedem let in mislim ostati tukaj v rudniku do pokojnine. Tudi jaz imam doma ženo ter štiri otroke, vendar ne nameravajo priti za mano. Tako veliko družino bi bilo kar težko seliti. Sobo, ki sem jo sedaj dobil, nikakor ne gre primerjati s tisto, ki sem jo imel prej. V njej nas je bilo cel »kup«. Jaz nimam ničesar proti malo strožjemu redu v domu. Bolje je, da je tako, saj bomo imeli večji mir. Tega pa, saj sami dobro veste, po napornem delu v jami zelo potrebujemo.

BEHRIC ESAD: Komaj trije meseci so pretekli, odkar sem prišel v to mesto. Tukaj imam prijatelje in sklenil sem, da grem za njimi. Tudi jaz sem med tistimi srečnejši, ki so dobili sobo v novem samskem domu. Zelo dobro je poskrbljeno za poštito razporeditev. Ker sem — kot vidite, še zelo mlad, je razumljivo, da me precej strogi red malce vendarle moti.

Tako so povedali trije rudarji in ključavničar. Vsi so zelo zadovoljni z novimi prostori. Sploh jih niso mogli prehladiti. Navdušeni so nad čajnimi kuhinjami, kjer lahko skuhamo kakšno kavo, nad klubskimi prostori, kjer ne samo, da lahko igramo razne igre itd., ampak kot so poudarili

navazujejo nova prijateljstva, se medsebojno združujejo. Nekaterim sicer ni najbolj pri srcu hišni red, zlasti tisti del, ki govori o obiskih. No pa tudi ta problem bodo v domu primerno rešili. Če bo kdo morda dobil, na primer obisk od doma, ga bo lahko prenočil v za to namenjenih sobah.

LE TOČKA ZA RUDARJA

Kljub temu, da so Velenjčani gostovali v Slivnici, ki je zadnje na lestvici so naleteli na žilavega nasprotnika. Gostje so sicer povedli z 1:0 z lepim zadetkom Pašiča. Domačini pa so v drugem delu igre izenačili z enajstmetrovke na 1:1, kar je bil tudi končni rezultat tekme.

Rezultati ostalih srečanj:
Steklar : Kovinar (S) 4:2 (0:0)
Branik : Rakičan 5:0 (3:0)
Beltinci : Dravinja 2:2 (2:0)
Bohovec : Opekar 6:0 (2:0)
V nedeljo, 8. 4. igra Rudar

doma z Beltincem, Smartno pa gostuje v Slivnici.

Lestvica:	
1. Smartno	12 9 1 2 33:15 19
2. Branik	12 8 1 3 32:13 17
3. Rudar	12 7 3 2 21:13 17
4. Steklar	12 7 1 4 25:16 15
5. Bakovec	12 5 2 5 23:17 12
6. Beltinci	12 5 2 5 25:23 12
7. Dravinja	12 3 6 3 18:18 12
8. Olimp	12 3 4 5 11:15 9
9. Rakičan	12 3 2 7 10:19 8
10. Kovinar	12 3 2 7 11:24 8
11. Opekar	12 4 0 8 8:24 8
12. Slivnica	12 2 2 8 14:34 6

ŠMARTNU OBE TOČKI

V nadaljevanju tekmovalja nogometašev v SCNL so v prvem srečanju Šmartni doma premagali celjski Olimp kar s 4:1 (2:1). Rudar je gostoval v Slivnici in igral neodločeno 1:1 (0:1).

Več kot 500 gledalcev je spodbujalo Šmarčane, ki so s

hitro igro nadigrali Celjane. V prvem delu so gostje izenačili na 1:1. V nadaljevanju pa so domačini bili boljši nasprotnik in dosegli še tri gole. Strelci gostov so bili: Podgoršek II., Prašnikar, Lakner in Hribernik.

Za „zlato puščico SRS“

Na republiškem tekmovalju za Zlato puščico v Škofji Loki so nastopili tudi najboljši strelci velenjske občine.

Med 150 tekmovalci iz vse republike so Velenjčani dosegli naslednja mesta: najboljši je bil Franjo Žučko na 17. mestu s 529 krogi,

Dušan Perkač 28. s 529 krogi, Hinko Bola 38. s 521 krogi itd.

Izreden uspeh pa je dosegel trinajstletni Rudi Ramšak, ki je bil najmlajši udeleženec, z uvrstitvijo med prvo polovico nastopajočih (504 kroge).

ZMAGALI STRELCI RUDARJA

Na strelišču Rudarja je bil prijateljski strelski dvoboj med SD Rudarjem in TGO Gorenjem. Zmagali so strelci Rudarja 1311:1250 krogi. Gorenjčani so nastopili brez svojega najboljšega strelca Ervina Seršena.

Rudar: Franjo Žučko 273, Dušan Perkač 267, Hinko Bola 262, Jože Detlbah 258, Miro Vidmar 251.

Gorenje: Franc Kuster 271, Jure Mogilnicki 255, Janko Šme 237, Jože Hriberšek 240, Janez Gobec 247.

KLUBSKO PRVENSTVO JUDOISTOV

Judo klub Velenje je priredil klubsko prvenstvo posameznikov za člansko kategorizacijo. Med 32 udeleženci je bilo tudi 5 članov judo kluba Celje.

V finalnih borbah so se pomerili najboljši — lahka kategorija; polfinale: Kopitar : Lazar (CE) 1:0 (7:0), Fabjan : Založnik (CE) 1:0 (5:0); finale: Kopitar : Fabjan 1:0 (7:0).

Pol srednja — polfinale: Tajnšek : Solčar 1:0 (10:0),

Petrovič : Camlek 1:0 (10:0); finale: Tajnšek : Petrovič 1:0 (7:0).

V srednji kategoriji sta bila najboljša Sebanec in Čepuš. Simončič je v poltežki kategoriji premagal vse svoje nasprotnike. V teški kategoriji je zmagal Pugal, ki je premagal Jevšenarja 1:0 (7:0).

Ob koncu so razglasili za najboljša tekmovalca Kopitarja in Petroviča.

GOSTJE ZMAGALI

Dvigalci Rudarja so se v 4. kolu I. zvezne lige srečali doma s tekoatleti Jedinstva iz Novega Bečaja. V enakovrednem dvoboju so gostje zabeležili eno zmago več in tako zmagali z rezultatom 8:6.

Za Velenjčane so zmago dosegli Silvo Benčina 192,5

kg, Bogdan Adamič 225 kg in Franc Melanšek 250 kg. Zelo dober rezultat je dosegel Anton Sušek 240 kg, vendar je bil za 5 kg slabši od nasprotnika.

Dvigalci uteži Rudarja so po 4. kolu z dvema točkama na sedmem mestu.

OBČINSKO ŠOLSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

V telovadnici III. osnovne šole v Velenju in v domu Partizana v Sošanju, je bilo občinsko prvenstvo v košarki za SSD osnovnih šol. Nastopili so v dveh starostnih skupinah, 7. in 8. razred ter 5. in 6. razred. V starejši skupini, kjer je tekmovalje bilo tudi v okviru košarskega festivala, so pri dekletih bile najboljše igralkice SSD Biba Röck iz Sošanja, ki so v finalu premagale pionirke osnovne šole MPT Velenje 44:10 in 32:12. Pri fantih pa košarkarji III. osnovne šole z dvema zmagama proti osnovni šoli Bi-

ba Röck z rezultatom 33:23 in 48:38.

V skupini 5. in 6. razredov so največ uspeha imeli pionirji in pionirke osnovne šole Biba Röck iz Sošanja. Pionirji so v finalu premagali vrstnike šole MPT z rezultatom 22:20 in 34:12, pionirke pa osnovno šolo Gustava Siliha 22:19 in 30:12.

Na področnem prvenstvu, ki ga je organiziral odbor za SSD III. osnovne šole osvojili 2. mesto. Občinske prvakinja pri dekletih osnovne šole Biba Röck, pa so se uvrstile na 5. mesto.

Melanšek državni prvak

5 KOLAJN ZA VELENJSKE DVIGALCE UTEŽI NA REPUBLISKEM PRVENSTVU V DOMZALAH

Na republiškem prvenstvu je nastopilo blizu 50 dvigalcev uteži iz štirih slovenskih klubov. Velenjčani so tokrat dosegli odlične uvrstitve. Kar trije so postali republiški prvaki, osvojili so eno srebrno in eno bronasto kolajno.

Največji uspeh je dosegel Franc Melanšek, ki je dvignil 258 kg in v teški kategoriji postavil nov članski rekord SFRJ v biatlonu in dva republiška rekorda v potegu 125 kg in sunku 160 kg. Silvo Benčina je v

lahki kategoriji svoji zlati kolajni dodal še članski rekord SRS v biatlonu 210 kg in mladinski rekord SRS 120 kg v sunku. V srednji kategoriji je Bogdan Adamič brez težav osvojil prvo mesto z 232,5 (97,5, 135). Izkazala sta se tudi Ivan Javšev, ki je v mušji kategoriji dosegel 3. mesto 120 (52,5, 70) in Tone Sušek v teški kategoriji 2. mesto 235 (95, 140).

To je dosegel največji uspeh tekoatletov Rudarja na republiškem prvenstvu.

PORAZ ŠOŠTANJA

V prvi tekmi nadaljevanja slovenske rokometne lige so jesenski prvaki, moštvo Soštanja, gostovali v Ribnici. V prvem delu igre so Soštanjčani bili boljši nasprotnik in do od mora vodili z rezultatom 14:8.

Vendar to ni bilo dovolj, da bi lahko v nadaljevanju popustili. Domačini so to izkoristili in ob koncu zmagali z rezultatom 24:21. Gole za Soštanj so dosegli: Požun 9, Stvarnik in S. Kac P, R. Kac in Vačovnik 1.

TOČKI ZA SLOVENJ GRADEC

Ekipe Slovenj Gradca je gostovala v Murski Soboti. Po enakovrednem začetku, so že v prvem delu nadigrali domači Polet in zmagali z rezultatom 20:15 (11:7). Največ golov sta dala Očepek in Pori po 4.

Izguba točk v Ribnici je Soštanjčanom močno zmanjšala možnost za končni uspeh. Rudar se je z zmago proti Piranu približal vodilni za eno točko razlike. V borbo za najvišje mesto se je vmešal še Tržič, ki ima 17 točk. Tudi Slo-

venjgradčani imajo možnost za visoko uvrstitev.

Rezultati ostalih srečanj: Rudar : Piran 22:11 (10:0), Radgona : Radeče 20:15 (9:10), Ajdovščina : Izola 13:10 (9:6), Brežice : Tržič 13:14 (3:8).

V naslednjem kolu imajo vodilne ekipe za nasprotnike: Soštanj : Polet, Ajdovščina : Rudar, Tržič : Radgona, Slovenj Gradec : Brežice. Na lestvici vodi Soštanj z 19 pred Rudarjem 18, Tržičem 17 in Slovenj Gradcem 16 točk.

Razpisna komisija Doma kulture Velenje objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. TEHNIČNI VODJA ZAVODA 2. KNJIGOVODJA

Po splošnem aktu o sistemizaciji delovnih mest v zavodu se zahteva za zasedbo delovnih mest, poleg splošnih pogojev, še:

pod 1.: srednja grafična šola in 5 let prakse na vodstvenem delovnem mestu

pod 2.: srednja strokovna izobrazba in najmanj 5 let prakse v računovodstvu gospodarske smeri.

Pismene ponudbe, z navedbo strokovne izobrazbe in prakse, pošljite v 10 dneh na naslov: Dom kulture, Velenje. Stanovanje ni zagotovljeno.

NESREČE

• V križišču Saleške in Rudarske ceste v Velenju je Franc Pompe z osebnim avtomobilom CE 254-71 zavijal v levo proti avtobusni postaji. Čeprav je gorela na semaforju zelena luč, voznik ni upošteval desnega pravila in je zaradi tega nasproti vozeče vozilo, ki ga je vozil Ivan Brezlan, kljub ogibanju, s sprednjim desnim blatnikom trčilo v Pompetov avtomobil. Oba voznika sta bila lažje poškodovana, gmočno škodo pa so ocenili na 9000 dinarjev.

• Na prehodu za pešce pred velenjskim hotelom Paka je Anton Movh zadel z osebnim avtomobilom deklico Ksenijo Kardoš in jo zbil po cestišču. Deklico so odpeljali v celjsko bolnišnico.

• V Paki pri Velenju je zaradi neprimerno hitrosti zaneslo s ceste Franca Došaka, ki se je peljal z osebnim avtomobilom CE 375-32. V avtomobilu, ki se je na travniku obrnil in potem obstal na kolesih, sta bila tudi voznikova otroka. Ta so odpeljali v bolnišnico.

MALI glasovi

• HARMONIKO Hohner Verdi II N, 96 basno, 10 registrov, malo rabljeno ugodno prodam. Informacije po telefonu številka 88127 ali v uradništvu lista.

• OTROŠKO MINI PONY KOLO prodam. M. Sentjura, Saleška 16/7, Velenje.

• V NAJEM vzamem sobo, ki bi bila primerna za vaje ansambla. Po možnosti kletni prostor. Rajko Djordjevič, Saleška 18/D, Velenje.

• BREZPLAČNO damo v uporabo urejen zelenjadni vrt v Velenju v sodelovanju. Zgleda se pri Foto Paki, Velenje.

• Iz Velenja proti Sošanju se je 25. marca v popoldanskem času peljal z osebnim avtomobilom CE 460-76 voznik Valentin Venišnik. Pred odcepom ceste proti pokopališču je ustavil na desni strani ceste, ker je hotel v svoj avtomobil vzeti mimo idoč. Takrat pa je za njim pripeljal Jože Joh in je zapeljal na kolesarsko stezo, ker je mislil, da bo Venišnik s svojim avtomobilom zavil v levo. Ko je bil sporedno z njegovim avtomobilom, je Venišnik krenil v desno, Joh pa se je umaknil in je z desnim kolesom zapeljal preko robnika na travo. Kljub temu pa je Venišnik s sprednjim desnim blatnikom zadel v leva sprednja in zadnja vrata Johovega avtomobila.

3 x za republiške barve

V SKUPSCINSKI DVORANI JE PRED DNEVI IMEL SVOJ REDNI OBČNI ZBOR ATLETSKI KLUB VELENJE.

Zbrani so z zanimanjem prisluhnili poročilu predsednice Vere Zupančičeve. AK Velenje je uspešno opravil zastavljene naloge. Klub vključuje več kot 100 tekmovalcev, ki so kar 107 krat izboljšali svoje dosežke.

V tekmovalju »kriterij« mesto so dosegli pri ženskah prvo mesto, pri moških pa drugo. Nadalje tretje mesto na republiškem prvenstvu v krosu in četrto na državnem prvenstvu. V tekmovalju za atletski pokal Slovenije so med 18 klubov zavzeli sedmo mesto. Med posamezniki je Edo Hojan dosegel odlične rezultate; je republiški prvak v krosu, v teku na 1000, 1500 in 3000 m. Boris Krofi je med najboljšimi v tekih na 400 in 400 ovire in je 3 krat nastopil v republiški reprezentanci.

Omeniti velja še Zvoneta Hozorja, Ivana Pungartnika, Stanka Koselja, Toneta Vedenika, Majda Pesjak in Sterko Dolar, ki so s svojimi nastopi in doseženimi rezultatom veliko doprinesli k uspešni tekmovalni sezoni AK Velenje.

Ne gre prezreti tudi velikega dela, ki ga je AK Velenje opravil z organizacijo priredi-

tev. Organizirali so državno prvenstvo v krosu, tri republiška prvenstva in preko 20 klubskih in medklubskih tekmovalj. Izvedli so še sindikalne športne igre Gradisa in republiške športne igre SDK. Za to delo gre pohvaliti številni sodniški zbor, ki je bil vselej pripravljen izpeljati še tako zahtevno tekmovalje.

V razpravi so se predvsem zavzeli za večje sodelovanje med velenjskimi šolami in klubom. Ugotavljajo, da je tega sodelovanja, ali boljše rešeno vključevanja učencev v atletski klub, premalo, kar predvsem velja za srednješolce.

Za boljše delo v bodoče bodo morali imeti še več strokovne pomoči, kar je neobhodno potrebno, če želijo povečati število članstva oziroma pritegniti več mladih v vrste atletskega kluba. Večjo skrb bodo morali posvetiti tehniškim disciplinam, kar kakor ugotavljajo je slaba stran kluba.

Ob koncu so izvolili novo vodstvo kluba, ki bo pripravilo program dela. Zaradi boljšega sodelovanja med mladimi so izvolili tudi mladinski odbor.

DELAJSKE ŠPORTNE IGRE

Tekmovalo 180 kegljačev

V prvem kolu kegljaškega tekmovalja v okviru delavskih športnih iger velenjske občine je na kegljišču hotela Paka nastopilo 180 kegljačev, od tega kar 60 žensk, iz 19. delovnih organizacij.

Prvo letošnje kegljaško tekmovalje je pokazalo, da je med delavci športniki vse več zanimanja za to vrsto rekreacijskega tekmovalja. Stevilna udeležba velja za ženske. Dobra organizacija tekmovalja (izvajalec kegljaški klub Partizan Soštanj), je omogočila tudi vrsto dobrih rezultatov, tako pri moških kot pri ženskah.

Majda Koren in Olga Mastnak sta podrla 115 kegljev, kar je zelo dober rezultat tudi v moški konkurenci. Največ kegljev pri moških so podrla Vlado Križnik 132, M. Zakešek 130 in Miro Ivančič 129.

Ekipo vodi pri moških TGO Gorenje pred termoelektrarno Soštanj in šolskim centrom Velenje. Pri ženskah pa SGP Vegrad pred Gorenjem in rudnikom lignita Velenje.

Rezultati: Ženske posamežno: 1.—2. Olga Mastnak (TGO) in Majda Koren (Paka) 115, 3. Saša Taušič (VEG) 111, 4. Pepca Skornšek (TES) 101,5, Marta Vovk (RLV) 100, 6.—8. Mira Vrhovnik, Cveta Zibolt (RLV) in

Slavka Ravljen (ERA) — vse 98, 9. Milena Tisnikar (VEG) 97, 10. M. Tuš (TGO) 96. Ekipno: 1. SGP Vegrad (Vel) 306, 2. TGO Gorenje (Vel) 304, 3. rudnik lignita (Vel) 4. šolski center (Vel) 250, 5.—6. prosveta Smartno ob Paki in ERA (Vel) 248, 7. Ljubljanska banka (Vel) 247, 8. Nama (Vel) 223, 9. projektni biro (Vel) 216, 10. termoelektrarna (Sošt) 190. Moški posamežno: 1. Vlado Križnik (TGO) 132, 2. M. Zakešek (Lesna) 130, 3. Miro Ivančič (TES) 129, 4. Herman Rauter (RSC) 126, 4.—5. Tugo Kopušar (RSC) 124 in Ivan Sodce (TGO) 124, 6.—9. Mišo Skornek (TES), Martin Rajšter (TES) in Franc Mastnak (TGO) vsi 122, 10. Edo Ferk 121, itd. Ekipno: 1. TGO Gorenje (Vel) 616, 2. termoelektrarna (Sošt) 602, 3. rudarski šolski center (Vel) 574, 4. rudnik lignita (Vel) 559, 5. Lesna (Sošt) 551, 6. Vegrad (Vel), 7. Polypex (Sošt) 534, 8. invalidi (Vel) 515, 9. tovarna usnja (Sošt) 507, 10. Nama (Vel) 503, itd.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti drage mame, tašče in stare mame

ANE POSTRPINEK

roj. LESKOVŠEK IZ ŠKAL

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti, ji darovali cvetje in vence. Posebna hvala dr. Antonu Črepinšku za zdravljenje na domu in družinam Arlič za pomoč, kakor tudi vsem ostalim.

Žalujemo: hči Marija, sin Jože z družinama in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi mojega dragega moža, očeta, starega očeta in brata

ADOLFA FRIŠKOVCA

se iskreno zahvaljujemo sosedom, ki so z nami čustvovali in v teh težkih trenutkih pomagali in vsem, ki so izrekli sožalje. Posebna zahvala dr. Rebrniku, medicinskemu osebju internega oddelka Slovenj Gradec in duhovščini. Lepa hvala govornikom tov. Slatiškiju in tov. Jenku za poslovilne besede, pevcev in godbi.

Lepa hvala vsem, ki ste darovali vence in cvetje in vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Globoko žalujemo: žena Ema, hčerki Emica in Mira, sin Branko, bratje in sestre z družinami

Slovenski premogarji nezadovoljni

Nove cene so namreč določene za vse premogovnike enotno, ne glede na to, da imajo nekateri dnevne, drugi jamske kope. Zaradi tega so se premogovniki znašli v položaju, ki jim bo povzročil nove izgube. Nova cena premoga, ki ga prodajajo termoelektrarnam je namreč pod sedanjo sporazumno dogovorjeno ceno.

• STROŠKI STALNO VEČJI

V velenjskem rudniku poudarjajo, da je ob razmišljanju o nastalem položaju zlasti treba izhajati iz dejstva, da so bile cene za premog nespremenjene že od oktobra 1971. Tako dolgo obdobje pa je bilo zaradi naraščajočih proizvodnih stroškov težko prebroditi brez izgub. Pri tem je treba upoštevati še približno 20 odstotno inflacijo na leto. Zaradi takšnega stanja so že v oktobru lani začeli poslovati z izgubo, ki je v prvih dveh mesecih letos znašala skoraj 4,5 milijona dinarjev.

Ker je krivulja stroškov vse bolj naraščala, so že lani začeli akcijo, ne samo velenjski, ampak tudi drugi premogovniki, za povečanje cen premoga. Kajti ob tej tehnologiji rudnik Velenje ne more s samo pridnostjo povečati proiz-

vodnje. Prav tako pa tudi akumulacija ni tolikšna, da bi si lahko privoščili hitrejši raziskovanje in našli boljši način za modernizacijo proizvodnega procesa.

Velenjske rudarje pa je precej prizadelo tudi to, da so se znašli v položaju, da jih posredno zadeva kritika, ko se govori: delovne organizacije hočejo svoje probleme reševati samo s povečanjem cen. Povedati pa je treba, da so jim cene dovolili povečati toliko, da so v danem trenutku lahko pokrili povečane stroške zaradi zunanjih vplivov. Niso pa imeli možnosti, da bi lahko krepkeje posegli v modernizacijo in ustvaritev boljših pogojev.

Ob iskanju rešitve je prišel odlok izvršnega sveta, ki je položaj še poslabšal. Menijo, da odločitev ZIS ne upošteva diferenciranih cen, zasnovanih pri različnih delovnih pogojih, zato je takšen odlok za njih nesprijeten, nestrokovno, neživljenjski. V zvezi s tem tudi navajajo, da se premogovništvo ne more primerjati z drugo industrijo. V tovarni dela vsak stroj enako, pa naj stoji kjerkoli, v premogovnikih pa so že v eni sami jami različni pogoji. Neupoštevanje tega lahko privede tudi do zapiranja premogovnikov ali pa bi bili prisiljeni povečati izvoz v tujino. To pa se seveda ne sme zgoditi,

saj bi slovenske termoelektrarne ostale brez premoga, v Sloveniji bi se spet začela redukcija električne energije ali pa bi morale elektrarne premog uvažati. Cena uvoženega premoga pa bi bila precej večja, daleč nad tisto, ki jo zahtevajo rudniki.

• KAJ ZDAJ

Odlok je sprejet. Tega se v velenjskem rudniku zavedajo, čeprav poudarjajo, da ne more obveljati in ga je treba spremeniti. Toda dokler je veljaven, ga je treba upoštevati. Da bi si vsaj nekoliko izboljšali (?) položaj, so se v našem rudniku odločili, da ne bodo več drobili debelejših vrst. Te so namreč dražje, za potrebe Elektrarne pa so ga morali drobiti. Zanj so dobili manj denarja, ker je pač tako določeno, da so drobnejše vrste premoga cenejše. Šoštanjsko Elektrarno in ljubljansko Toplarno so že seznanili, da bosta namesto 2,6 milijona ton, toliko bi jih sicer po pogodbam morali dati, dobili samo 1,2 milijona ton premoga.

»Ta položaj nas ne rešuje,« je poudaril pomočnik direktorja rudnika Velenje Anton Močilnik. »Zato smo začeli intenzivno akcijo, da se odlok spremeni oziroma dopolni. V nasprotnem primeru se bodo naše izgube do konca leta občutno povečale. Po teh postavkah moramo ceno v primerjavi z lani znižati za

4 odstotke. Res je, da lahko prodajne cene drugim odjemalcem povečamo za 20 odstotkov, vendar v tem ni rešitve, ker proizvajamo pretežno za potrebe Elektrarne in Toplarne.«

• GLEDATI JE TREBA NA CLOVEKA

Poudariti je treba, da velenjski rudnik od leta 1967 do danes še ni bil v tako hudem položaju. S tem, ko morajo premog kopati z izgubo, tudi ne morejo nuditi zadovoljivega standarda delavcem. Zato ni čudno, da se mladi neradi odločajo za rudarski poklic. Pa tudi fluktuacija delovne sile iz dneva v dan narašča. Lani je odšlo okrog tisoč delavcev, kar je eno četrtino kolektiva. Veliki stroški so tudi s šolanjem rudarjev. Pa tudi odstotek teh, ki končajo rudarsko šolo, iz leta v leto upada. Mnogi gredo v druge poklice, so tudi primeri, ko se odločajo za sprevodnike na avtobusih. »Vsem bi radi povedali, da je treba gledati s stališča človeka, da bomo njega dobili, to pa bomo lahko dosegli le takrat, če mu bomo za to težavno delo zadosti nudili.« Če ti pogoji ne bodo ustvarjeni, potem bi se morali naši premogovniki oziroma porabniki sprijazniti, da pač premoga ne bo. Tega pa nihče neče, ne rudniki, ne elektrarne, še najmanj pa delavci. Zato so prepričani, da bo ZIS še enkrat pretresel svojo odločitev.

ZADNJE vesti

Občinski proračun sprejet

Zadnje sejo obeh zborov skupščine občine Velenje je v odsotnosti predsednika (ta je bil v Vrnjački Banji in je izročil svečano listino o pobratenju obeh občin) vodil podpredsednik Avgust Jeriha • Osrednja točka dnevnega reda je bila vsekakor sprejemanje občinskega proračuna za letos.

Po daljši razpravi so odborniki soglasno izglasovali občinski proračun. Letos sestavljalec proračuna znova niso imeli lahko nalogo. Težave se iz leta v leto ponavljajo. Velenjska občina se zelo hitro razvija, vedno več je prebivalcev, večajo pa se tudi občinske potrebe. Pri povečanju občinskih proračunskih sredstev pa je občina Velenje glede limitov v enakem položaju kot mnoge druge manj razvijajoče se občine.

Vsi proračunski izdatki za leto 1973 so predvideni na 20.855.000 dinarjev. Ta proračunski denar so razdelili takole: za tehniško šolo, izobraževanje in vzgojo 3,7 milijona din, za kulturno-prosvetno dejavnost 1,3 milijona, za socialno skrbstvo 2,27 milijona, za

zdravstveno varstvo 491 tisoč, za delo državnih organov 6,77 milijona, dejavnost krajevnih skupnosti 370 tisoč (enako kot lani), dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev 1,63 milijona, negospodarske naložbe 1,72 milijona, komunalo 620.000, gospodarske intervencije 600.000, zdravstvo 490.000, itd.

Odborniki so dalj časa razpravljali ob sprejetju sprememb odloka o davkih občanov in ko so sprejemali odlok o novem ugotavljanju vrednosti hiš in stanovanj (proračun in vse sprejete odloke bomo objavili naslednji petek v uradnem glasilu, prilogi Našega časa). Pozorno so odborniki spremljali poročilo o delu sodišča v Šoštanju, podprli pa so tudi razširitev pokopališča v Podkrajju.

Oddelek srednje politične šole v Celju

V zadnjem času se je pri članih zveze komunistov, pri občinskih in medobčinskih vodstvih ZK zelo povečalo zanimanje za srednje politično šolo. Tako se v Ljubljani letos šola 39 slušateljev. To pa je še vedno premalo, da bi lahko odločilno vplivali na boljšo kakovost družbenopolitične dejavnosti in še zlasti na socialno spremenbo resničnih nosilcev političnih in samoupravnih odločitev. Ker skoraj polovica občinskih organizacij nima v šoli niti enega svojega predstavnika, bodo že v jeseni razširili dejavnost politične šole. Tako bodo ustanovili oddelek srednje politične šole tudi v Celju za območje medobčinskega sveta ZK Celje in revirskega komiteja ZK Trbovlje. Obe območji naj bi dali 36 slušateljev (Celje 27, Trbovlje pa 9).

Namen šole, ki bo delala v okviru CK ZKS, je usposabljanje slušateljev za praktično politično dejavnost v osnovnih celicah gospodarskega in družbenopolitičnega življenja in dela delovnih ljudi. Temu primerno je razdeljen tudi študijski čas. Približno ena tretjina (11 ur) je ur namenjenih za seminarje, 24 ur pa obsega predavanja.

Srednja politična šola je namenjena mladim delavcem, kandidati ne bi smeli biti mlajši od 21 in starejši od 35 let, ki so se že uspešno vključili v družbenopolitično dejavnost in ki se bodo po končanem študiju praviloma vrnili na svoja delovna mesta. Šolsko leto bo trajalo od 15. septembra do 31. januarja in od 15. februarja do 10. junija.

Na soseda s pištolo

42-LETNI VLADO PAVLOVIČ JE S STRELI IZ PIŠTOLE POSKUŠAL REŠITI STARE SPORE S SVOJIM SOSEDOM GAVROM NIKOLIČEM.

Ceprav zveni neverjetno in smešno, do zadnjega obračuna bi naj med sosedoma prišlo zaradi kur. Dogodek se je pripetil v Selcah, pod celjskim pokopališčem, kjer v črno zgrajenem naselju oba s svojima družinama živita. Potem, ko je Pavlovič v svojega soseda izpraznil šaržer in je ta obležal v krvi, je sam odšel na postajo milice, oddal pištolo in prosil — zaslišite.

Gavro Nikolič, 29 letni oče enega otroka, doma v Podgorju 50, se je na večer vračal iz mesta domov. Hiša stoji v na črno zgrajeni stanovanjski soseski, ki jo domačini imenujejo »Sibirija«. Med hojo je v Popovičevi ulici blizu transformatorske postaje v Selcah srečal svojega soseda, 49 letnega Vlada Pavloviča. Ob srečanju bi naj Nikolič dejal Pavloviču: »Zdaj mi ne boš ušel.«

Oba sta vedela, kaj to pomeni. Le nekaj dni predtem je po pripovedi Pavloviča njegov sosed Nikolič navall nanj z motiko. On se je poskušal ubraniti z vilami in se je pred razsrjenim sosedom skrtil v klet ter svojo sorodnico postal po miličnike. To je bilo v nedeljo. Do spora bi naj prišlo zaradi Nikoličevih kur. Vsi stanovanjci, ki so si z leti vsak po svojih močeh zgradili hiše, so si »svoje« zemljišča ogradili in uredili vrtove. V teh dneh, ko so na vrtovih postorili pomladanska dela, so jim bile kure seveda v napoto. Če k temu dodamo še dejstvo, da v tej soseski ni zdravih sosedskih odnosov, je jasno, da so bile kure nenehni povod za spore. Nikolič pa bi naj Pavloviča dolžil še očitka, da je on njega prijavil, ker je imel črni vino-toč.

Pavlovič je pozneje miličnikom in preiskovalnemu sodniku povedal, da se je pred Nikoličem poskušal umakniti v neko hišo, vendar mu stanovanjci niso odprli. Ko je zaslišal, da je Nikolič odločil kol, je stopil za hišo in iz notranjega žepa v suknjiču potegnil pištolo. To je pred tremi leti brez dovoljenja kupil od nekega znanca. Pištolo je repetiral in čakal. Ko je Nikolič prišel do njega je z dveh metrov oddaljenosti vanj izstrelil vse naboje in ga s petimi zadel. »Zdaj si me ubil«, je zastokal Nikolič in se zgrudil na tla. Pavlovič pa je mimo njega odšel na postajo milice. Oddal je pištolo in prosil naj ga dajo v zapor, da bi se tako izognil maščevanju. Nikoliča so hudo ranjenega prepeljali v celjsko bolnišnico. Medtem, ko se zdravniki bore za njegovo življenje, se svojci obeh družin boje nadaljnjega nasilja. Pavlovičevi so si vhod zavarovali z debelimi deskami, da bi se tako obvarovali strelav in maščevanja, ki je baje v »zrakcu«. Tako so nepomembni spori prignali dve družini na rob propada, kjer je spregovorila sila in grobost. Preiskava je v teku.

Smrt na konici noža

STJEPAN PERKOVIČ JE PO POSKUSU UBOJA Z NOŽEM SE TRI URE STRAHOVAL CELJANE.

Pred presenečenimi gosti gostišča Ribič v Celju se je odigrala krvava drama. Cinkarniški delavec Stjepan Perkovič, doma iz okolice Prnjavora je z nožem napadel svojega znanca Voja Keserja. Ta mu je poskušal pobegniti proti kuhinji, vendar ga je Perkovič prestrel in s še dvema vbojlijama zrušil na tla.

Nihče od osuplih gostov ni mogel dojeti tragične resnice. Tudi najbližji gosti, ki so sedeli pri sosednjem omlazu niso vedeli, zakaj je Perkovič nenadoma vstal, zaklel, potegnil nož in ga zabodel v prijatelja. Vse do tega trenutka sta oba mirno sedela in se pogovarjala.

Ko je Keser obležal na tleh, je Perkovič hladnokrvno in simbolično obrisal nož ob zid in se odpravil na ulico. Z nožem v roki se je odpravil po mestu. Medtem, ko je z nožem opletal po zraku, psoval in grozil, so se mu ljudje prestrašeno umikali. Na poziv uslužbencev gostišča so prihiteli miličniki. Medtem je Perkovič, ki je začasno stanoval v samskem domu v Ribarjevi ulici, kolo-vratil po mestu.

Okrog nasilneža se je začela zbirati množica radovednežev, ki pa ni upala nasilneža razorožiti. Prav ta množica je onemogočala tudi energično intervencijo miličnikov. Perkovič se namreč tudi miličnikom ni uklonil. Noža ni odvrnil niti takrat, ko so ti vanj uperili pištole. Ker je vedel, da miličniki ne bodo streljali zaradi ljudi na ulici, je še dolgo časa strasil z nožem.

Sele po skoraj treh urah je Bogomir Pečnik, doma iz Sentjurja uspel priti Perkoviču za hrbet in vanj zagnati posodo za smeti. Udarci je Perkoviča zmedel, nož so mu izbili iz rok in ga aretirali. Niti med prvimi zaslišanji Perkovič ni znal povedati, kaj je bilo pravzaprav tisto, da je z nožem navall na sotovariša. Medtem, ko je zdaj v preiskovalnem zaporu, se zdravniki trudijo, da bi rešili Vojo Keserja. Temu gre sicer malo na bolje, vendar so bile poškodbe izredno hude, tako, da bodo posledice ostale.

Ob koncu ostane vprašanje, kaj je Perkoviča prisililo v tolikšno stisko, da je segel po nožu? Je to posledica navad ali dota nekdanjega okolja? Je mar alkohol nepomemben spor prignal v dimenzije, ki bi skoraj zahtevale človeško življenje. Vse to bo pokazala preiskava.

Ljubljanska banka podružnica Velenje

Obveščamo vse prebivalce Šoštanja in okolice, da opravlja naša ekspozitura v Šoštanju, Tekavčeva 15 (zgradba banke) naslednje posle za prebivalce:

- sprejemanje vseh vrst hranilnih vlog (avista, vezane)
- izplačevanje vseh vrst hranilnih vlog (avista, vezane)
- vplačila in izplačila hranilnih vlog tujih sedežev
- sklepanje pogodb za namensko varčevanje
- odpiranje žiro računov privatnikom in honorarcem
- odpiranje tekočih računov
- odkup tujih valut
- odkup tujih čekov
- sprejemanje prošenj za potrošniške kredite — za posebne namene
- sprejemanje vplačil na tuje žiro račune od fizičnih oseb (davščine, razna vplačila)

Vabimo vse občane, da se poslužujejo naših storitev.

NAŠ ČAS, uprava, 63320 Velenje, Titov trg 2, p. p. 89

Naročilnica

Naročam tednik NAŠ ČAS

Pošljite mi ga na naslov:

Ime in priimek: _____

Ulica: _____

Kraj: _____

Pošta: _____

Podpis: _____

Letno naročnino 40 dinarjev bom plačal s položnico ali pismonoši.